

Boletín Informativo

Agrupación de Vecinos Ca n'Oriac

36

(Nueva Etapa)

Marzo

2026

- INFORMACIÓN DE LA VOCALIA DE URBANISMO (PÁG. 3)
- RESUMEN ACTES CULTURALS ANY 2025 (PÁG. 6)
- TAXA DE RESIDUS (PÁG. 7)
- CARTA DE UN JUBILADO A SU NIETO (PÁG. 10)
- ¡NUESTROS VECINOS Y VECINAS! (PÁG. 12)
- REFLEXIONES. NUESTRO SISTEMA SANITARIO (PÁG. 14)
- QUÈ EN SABEM DEL RADÓ? (PÁG. 18)
- TAULA RODONA. ANTIGA REVISTA CAN ORIACH (PÁG. 22)
- APRENDE Y DISFRUTA. CURSO DE INFORMÁTICA (PÁG. 26)
- LA SALUT ES CONSTRUEIX AL BARRI (PÁG. 30)
- NORMAS DE LA VOCALÍA DE DECESOS (PÁG. 32)

La información de la Agrupación de Vecinos, de nuevo, en casa de todos los asociados

Marzo
2026
Número 36
(nueva etapa)

EDITORIAL

El grup de persones que formem l'equip de redacció de la revista de Ca n'Oriac els donem una salutació cordial i els invitem a endinsar-se als continguts d'aquest exemplar amb el benentès que els hi ha de servir per informar-se'n i per passar una bona estona.

Des d'aquesta editorial volem insistir una altra vegada, a les nostres autoritats municipals, la importància que per al nostre barri té la rehabilitació d'un edifici tan emblemàtic com és la Masia de Ca n'Oriac. A més del fet que el barri ha pres el nom de l'esmentat edifici, els que hi habitem en ell el considerem part de la nostra història i volem deixar-li en herència a les generacions futures. Un edifici que en l'actual estat no serveix més que com a record de quelcom que va ser i que ara no és i que el podríem fer servir com a sala d'exposicions, biblioteca i intercanvi sense cost de llibres usats i espai a l'aire lliure per realitzar diverses activitats lúdiques i recreatives...

Volem cridar l'atenció als nostres lectors i veïns, informant-los que un espai tan necessari com és el "Parc del Nord", quan fa poc que s'ha inaugurat ja presenta un aspecte lamentable degut al deteriorament al qual està sotmès per part d'alguns veïns als què qualifiquem d'incívics, que

no respecten el bé comunitari tan necessari per afavorir la convivència entre els ciutadans: Bancs expressament fets malbé, excrements de les mascotes per qualsevol lloc sense recollir, aparcament de vehicles en llocs expressament prohibits per a tal fi...

Conversant amb els nostres veïns, familiars i amics, des de fa un temps notem a l'ambient una mena de tensió o desassossec que ens està sumint en un pessimisme que ens impedeix de veure la vida amb la serenitat que caldria. Diàriament, mitjançant les xarxes socials, la premsa, la radio i la televisió, ens arriba una gran quantitat d'informació que donada de manera esbiaixada, en comptes d'ajudar-nos a entendre el món, ens el presenta de manera angoixant, la qual cosa ens dóna una visió més dolenta d'ell del que encara és, i això ens fa patir.

Per finalitzar aquesta editorial fem menció de l'aprovació del projecte per a la construcció de la primera residència pública de Sabadell, **la Residència del Sud**, enfront del Parc Central del Vallès, a la Creu de Barbarà.

CONSELL DE REDACCIÓ REVISTA
DE CA N'ORIAN

MARÇ DE 2026

El grupo de personas que componemos el equipo de redacción de la revista de Ca n'Oriac les damos un cordial saludo y les invitamos a adentrarse en los contenidos de este número, con la confianza de que les ha de servir para informarse y para pasar un buen rato.

Desde este editorial queremos insistir una vez más, a nuestras autoridades municipales la importancia que para nuestro barrio tiene la rehabilitación de un edificio tan emblemático como es la Masía de Ca n'Oriac. Además del hecho de que el barrio ha tomado el nombre de dicho edificio, los que habitamos en él lo consideramos

parte de nuestra historia y queremos dejársela en herencia a las generaciones venideras. Un edificio, que en el estado en que se encuentra no sirve mas que como recuerdo de algo que fue y que no es, y que podríamos utilizarlo como salas de exposiciones, biblioteca e intercambio sin coste de libros usados, espacio para realizar actividades al interior del edificio o en la zona de jardín...

Queremos llamar la atención de nuestros lectores y vecinos, informando que un espacio tan necesario como es el "Parc del Nord", al poco tiempo de ser inaugurado ya hemos constatado el deterioro

Los artículos firmados expresan única y exclusivamente la opinión de su autor.

al que se le está sometiendo por parte de unos ciudadanos a los que calificamos de incívicos y que no respetan un bien común tan necesario para la convivencia entre vecinos: deterioro de los bancos, no recoger los excrementos de los animales, aparcar en lugares no permitidos...

Conversando con nuestros vecinos, familiares y amigos, desde hace un tiempo percibimos en el ambiente una especie de tensión o desasosiego que nos está sumiendo en un pesimismo que para nada nos ayuda a ver la vida con la suficiente serenidad. A diario, a través de las redes sociales, la prensa, la radio y la televisión nos llega una gran cantidad de información

que de manera sesgada está influyendo en la manera de entender el mundo y ésta es del todo negativa.

Para despedir este editorial queremos mencionar la feliz noticia de que ya hay un proyecto aprobado para la construcción de la primera residencia pública en Sabadell, **la Residencia del Sur**, frente al "Parc Central del Vallés", en la Cruz de Barbará.

CONSEJO DE REDACCIÓN REVISTA DE CA N'ORIAC

MARZO DE 2026

INFORMACIÓN DE LA VOCALÍA DE URBANISMO

En este momento, en el barrio se continúa trabajando en la remodelación de la Ronda Collsalarca. Debido a ello, durante un periodo de 5 semanas aproximadamente, el tránsito de vehículos en la Ronda Collsalarca será cortado en sentido norte entre la calle la Lanera y la calle de Vinhamala. Los vehículos que se dirijan hacia la zona norte de la ciudad deberán seguir el siguiente itinerario: Ronda Collsalarca, Calle Coronas, Ronda Navacerrada, Calle Vinhamala y Avda de Matadepera.

Ha empezado la fase 1 de la instalación de una pista de deporte al "Parc del Nord". Nos ha informado el Ayuntamiento que arreglarán los caminos que comunican el barrio de la Planada con el barrio de Sant Julià. El proyecto consistirá en incrementar el número de árboles y aumentar la vigilancia. También pedimos que, además, se instalen más farolas en todo el perímetro

que abarca el "Parc del Nord".

Aunque con un poco de retardo, se está arreglando la fuente de la Plaza del Pi, y además pedimos que no se retarde más la intervención en la Plaza de la Fuensanta que está pidiendo con urgencia una

intervención rápida ante el rápido deterioro que está sufriendo por el mal uso que de ella hacen los incívicos automovilistas que circulan y aparcan en la plaza.

Durante un tiempo, los operarios señalaron las partes de las aceras de la Avenida Matadepera con la idea de repararlas y dejarlas en condiciones para circular por ellas sin peligro, pero viendo el tiempo que hace que las señalaron, no sabemos si se mantendrá la pintura de la acera hasta que se reparen o se borrará antes. También nos agradecería que lo de

marcar las deficiencias del suelo, no se limite a la Avenida, ya que el resto de las calles del barrio también necesitan la atención del Ayuntamiento.

En cada número, siempre hacemos mención de la necesidad que tenemos de reformar la Masía de Ca n'Oriac. Sabemos que había un dinero que se utilizó para realizar el proyecto, y que éste fue aprobado, pero nosotros no recibimos información del estado actual del proceso de reforma, y tenemos interés en que se nos informe debidamente.

Por enésima vez, pedimos al Ayuntamiento que dejen de cortar al tránsito la Avda Matadepera los domingos. Esta medida causa a los vecinos más inconvenientes que ventajas. Si lo que se

desea es conseguir que sea un lugar de paseo para los ciudadanos, recordamos al Ayuntamiento, que existe una normativa que regula la ocupación de las aceras por parte del mobiliario de los establecimientos, y que si se cumpliera conseguiríamos que la arteria principal del barrio fuese un auténtico lugar de recreo para sus vecinos.

De cara a la primavera, la vocalía de urbanismo tiene prevista una campaña de información a través de pintadas en los vados "VADO INCORRECTO", para presionar al Ayuntamiento a que arregle o haga arreglar a sus propietarios, los vados que puedan suponer algún peligro para los viandantes.

VOCALÍA DE URBANISMO DE CA N'ORIANC
SABADELL, FEBRERO DE 2026

VOCALIA DE CULTURA 2026

20 de març 6 de la tarda: taller 4, presentació per part de la Mª Carmen Ibáñez López, les vivències de la seva malaltia; càncer de mama Llibreto " Perdre i Guanyar".

Taller de Teatre: 16 i 17 maig, doble presentació de l'obra de teatre "Un mal dia" al centre Cívic de Ca n'Oriac a les 17'00 hores; auditori planta baixa. Capacitat 150 persones. Entrades mitja hora abans de cada funció. Directora Carmen Morales i Vestuari Isabel Soto.

Representació a Can Rull Centre Cívic: la mateixa obra el 30 de maig a les 17 hores; entrada gratuïta, seients 207.

Certament literari per alumnes d'instituts i col·legis: la data més probable serà el 25.04.26, al pavelló Polivalent del Carrer Navacerrada, a Sabadell nord., Els treballs dels alumnes els enviaran els professors a l'Associació de Ca n'Oriac. Tindrem un jurat independent que qualificarà els treballs i adjudicarà un premi pels guanyadors. També hi haurà el premi de consolació per a tot els participants, d'una camiseta. Amb col·laboració de Cultura de l'Ajuntament de Sabadell.

Els dies 12,13,14 de juny: la Festa Major de Ca n'Oriac 2026; col·laboren els comerciants del barri; organitza l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac; hi hauran espectacles

de tota mena per a grans i petits.

Certamen Fotogràfic novembre: organitza la vocalia de decesos i vocalia de cultura, amb bons premis. Col·labora Assegurances Ges.

La revista o butlletí informatiu de l' nostra Associació: sortirà a la llum el número 36. La poden consultar pels nostres Canals d'informació: pagina WEB: www.avvxanoriac.es ; Facebook @Avvcanoriac ; Intagram: avvcanoriac. També al Museu d' Historia de Sabadell podreu trobar la 'informació de les nostres revistes. Més 64 anys de la seva creació, informació diversa pels nostres socis.

Al mes de desembre, Caga tió: empresa "les Fustetes".

Organitza la nostra Associació, col·labora, Assegurances GES.

SABADELL, FEBRER DE 2026

MEMORIA HISTÓRICA

El otro día, ordenando papeles y recopilando historia de nuestro barrio, encontré un programa del Febrero Cultural de la Agrupación de Vecinos de Ca n'Oriac. Me llamó la atención uno que data de 1997. Me puse a mirar y me sorprendió que en ese año, el Ayuntamiento cedió a la A.VV.

un local en el Centro Cívico, que se ha mantenido hasta este momento.

El hecho fue gracias al concejal del Distrito en esa época EMILIO LÓPEZ, que también había sido presidente de la A.VV. Ca n'Oriac y que sigue siendo socio.

ÉL fue sensible a las necesidades de la Agrupación, que carecía de un local para desarrollar mínimamente las actividades propias de la entidad, y su buena gestión hizo posible dicha cesión, que ha permitido que las reivindicaciones de los vecinos para mejorar la calidad de vida del barrio, se hallan podido realizar desde esa sede hasta

la fecha.

Desde aquí doy las gracias al Emilio por su sensibilidad y compromiso social con el barrio y la Agrupación de Vecinos.

Aunque una va perdiendo memoria, ahí están los datos.

MARÍA DESAMPARADOS

RESUM DELS ACTES CULTURALS REALITZATS PER LA VOCALIA DE CULTURA DURANT L'ANY 2025

Teatre: Tres representacions teatrals, dues al Centre Cívic de Ca n'Oriac i una al Centre Cívic de Can Rull: Sortit d'entremesos

Coral del Sud a Catalunya: Tres actuacions realitzades a diversos Centres Cívics de Sabadell, a diferents dates.

Febrer Cultural 2025: Moltes activitats realitzades durant el mes de febrer al Centre Cívic de Ca n'Oriac, Plaça del Pi

Mes de març: La Rua de Carnestoltes de Ca n'Oriac que organitza la vocalia de cultura de l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac conjuntament amb 13 grups més dels diferents barris de Sabadell.. Aquest any ha estat tot un èxit de participació.

Certamen Literari al mes d'abril: Realitzat a la sala polivalent de la Zona Nord de la nostra ciutat. Hi van haver 120 participant d'entre l'alumnat dels nostres centres educatius.

Festa Major 13, 14 i 15 de Juny: Moltes i variades actuacions durant aquests tres dies amb un gran èxit de participació de públic. Els actes es van realitzar a tot el barri de Ca n'Oriac, però majoritàriament a l'Avinguda de Matadepera, Plaça del Pi, Plaça de la Fuensanta ..

Exposició de dibuixos: les Princeses i l'Amor: Des del 26 de setembre a l'11 d'octubre. A càrrec de l'Antonio Velasco Gómez al Centre Cívic de Ca n'Oriac. Hi va haver una gran assistència de públic.

Xarla sobre presentació de 4 llibres, exposició Carmeta de la Rosa, autor dels llibres hotel rejas, El Ruina, Demuestra

que esta viva, Les princeses i l'amor, autor Antonio Velasco Gómez.

Certamen fotogràfic organitzat per les vocalies de cultura i decessos de l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac: Es realitzà el dia 16 de novembre al Centre Cívic amb una participació de 108 persones. Hi va haver una considerable millora en la qualitat de les fotografies presentades. Participà econòmicament la Companyia Asseguradora GES.

Homenatge al Sr Elies Argüello: Es va realitzar el dia 28 de novembre al Centre Cívic de Ca n'Oriac. Elies Argüello va ser mestre a diverses escoles públiques de Ca n'Oriac i va participar de manera molt activa a crear el C.E Ca n'Oriac l'any 1977/78 de Basquet. Va col·laborar amb la nostra vocalia de Cultura.

Diferents cursos gratuïts, impartits per personal voluntari: Escacs, arranjament de costura, memòria, macramé.

Diferents cursos no gratuïts impartits al Centre Cívic: Gimnàstica de manteniment, bailes fitness Evoluxion Dilluns 16'15h. dimecres 15'30 hores.. Yoga tots els dimecres 12 a 13 hores, queden places lliures aquests cursos, Centre Cívic de Ca n'Oriac.

Dues excursions durant l'any 2025: La primera vam visitar Alpens, un poble famós pels seus objectes realitzats amb ferro forjat. Es troba a la comarca del Lluçanès. La segona excursió la vam realitzar a Olot, a la comarca de la Garrotxa i vam gaudir de la seva festa i vam visitar el seu museu.

Xerrada sobre la remodelació de la Ronda Collsalarca: a càrrec de l'arquitecte Manel La Rossa. Va ser una conferència molt interessant.

Pintar i vestir el Caga Tió: Activitat adreçada als infants: Es van realitzar dos torns d'activitats de 15 infants i pares, on els infants van pintar, vestir i adornar el "Caga Tió". Se'n va encarregar d'executar-les l'empresa "Les Fustetes". Patrocinat econòmicament per l'asseguradora GES i organitzada per l'Associació de Veïns.

VOCALIA DE CULTURA

LA TASA DE RESIDUOS: ¿PAGAR POR RECICLAR O PAGAR PARA RECAUDAR

La Unión Europea, mediante la Directiva 2008, marcó un giro de 180 grados en la gestión de los residuos. Una transformación radical del modelo de **economía lineal** basado en producir, consumir y desechar. Un modelo que, por su propia naturaleza, agota los recursos naturales

—que no son infinitos—, degrada el medio ambiente con millones de toneladas de residuos acumulados por todas partes y desaprovecha materiales valiosos que podrían tener **nuevas vidas**.

La alternativa a ese modelo insostenible es la **economía circular**, que se fundamenta en tres principios clave: **reducir** nuestro consumo, **reutilizar** lo que ya poseemos y **reciclar** los materiales para reintegrarlos en el ciclo productivo. El objetivo final es minimizar drásticamente la generación de residuos y cerrar el círculo del aprovechamiento de recursos, estableciendo objetivos quinquenales vinculantes para los países de la UE: pasar del menos del 50% actual al 65% de reciclaje en 2035.

La Directiva Europea se materializa en España a través de la **Ley 7/2022 de Residuos y Suelos Contaminados para una Economía Circular**, que obliga a los municipios de más de 5000 habitantes a establecer una tasa que cubra el coste real del servicio. Esta tasa se rige por el principio de que quien más residuos genera y menos recicla, más paga por el servicio. Sobre el papel, la propuesta tiene una coherencia lógica e irrefutable.

El problema es que los ayuntamientos, se han limitado a crear la tasa sin cumplir los requisitos que su establecimiento conlleva: justificar adecuadamente los costes, mejorar los servicios de recogida y

tratamiento e incentivar efectivamente el reciclaje entre la ciudadanía. Porque la tasa no es el fin en sí misma, sino el medio para fomentar la economía circular. Esos son los parámetros que deben utilizarse para valorar si la tasa cumple realmente con su objetivo original o si, por el contrario, se ha convertido en un mero

instrumento recaudatorio. Por ello, resulta pertinente plantear cuestiones que exigen respuestas:

1. **¿Ha sido justificada económica y ambientalmente la tasa mediante un informe que demuestre cómo ese dinero se convertirá —y a estas alturas, se ha convertido— en una mejor gestión medioambiental, con datos rigurosos?** Estos informes preceptivos deben ser públicos y accesibles.

2. **¿El dinero recaudado con la tasa ha servido para mejorar el sistema de separación, recogida y tratamiento de los residuos?** Es decir, **¿contamos con más y mejores contenedores, recogidas más eficientes y tratamientos que reduzcan lo que acaba en los vertederos?** En definitiva, **¿la ciudadanía está percibiendo una mejora tangible?**

3. **¿A la hora de calcular el coste real del servicio, se han descontado los ingresos recibidos por otras vías, como la Responsabilidad Ampliada del Productor (lo que ya pagamos para el tratamiento y reciclaje al comprar un producto)?** De lo contrario, estaríamos pagando dos veces por lo mismo. Conocer, con datos transparentes, cómo esto ha repercutido a la baja en la tasa es un derecho ciudadano.

4. **¿Se ha personalizado el coste de la tasa aplicando el principio de “quien**

más contamina, más paga"? ¿Se han implementado incentivos reales para reciclar mejor y se han establecido bonificaciones para colectivos vulnerables? No cabe la tarifa plana: hay que individualizar la carga en función de variables objetivas y justas.

La disparidad de criterios empleados por los ayuntamientos ha dejado al descubierto el lamentable papel desempeñado por la Federació de Municipis de Catalunya, los consejos comarcales y la Generalitat, incapaces de establecer directrices coherentes y unificadas. Esto, unido al distinto tratamiento dado a la tasa en los municipios -imputada dentro de recibos como el IBI o el agua-, ofrece un panorama caótico e incomprensible para la ciudadanía y para la estrategia que exige el modelo de

economía circular.

Las manifestaciones, concentraciones y mociones ante los plenos municipales llevadas a cabo como protesta contra la tasa fueron desatendidas por las administraciones locales. Ahora toca exigir a quienes se apresuraron a imponer la tasa **que ofrezcan respuestas claras** sobre si su decisión cumplió o no con los requisitos que la ley exigía y, en función de las respuestas obtenidas, abrir otras vías de actuación que se consideren oportunas frente a lo que podría constituir una decisión contraria a derecho. Respuesta que la Federació d'Associacions Veïnals de Sabadell hemos requerido a la alcaldesa.

LOLI CEBRERIO. AV DE CA N'ORIANC

UNA OPINIÓN EXTRAÍDA DE LA EXPERIENCIA

Como ya he explicado en ocasiones, debido a mi trabajo, tengo contacto con otras culturas y religiones, sobre todo con adolescentes de etnia gitana o inmigrantes que proceden de Marruecos o de otros lugares de África. He vivido junto a ellos, sobre todo junto a ellas, no solo la discriminación por la procedencia, sino la misoginia y la falta de libertad que sufren mujeres y niñas dentro de estas culturas.

Me gustaría aclarar que cuando hablo de culturas o religiones misóginas no me refiero a la raza, aunque por desgracia en muchas ocasiones una cosa va ligada a la otra. Si no a aquellas culturas o preceptos religiosos que son profundamente injustos y violentos para nosotras y que, casualidad o no, no son nada injustos para ellos.

Hace unas semanas una alumna gitana

de 14 años dejó de acudir al centro educativo, al hablar con la familia me dijo que estaba castigada, que estaría mucho tiempo sin salir a la calle y sin móvil ya que la habían pillado hablando con un chico. Esa misma chica siempre me cuenta lo cansada que está de ser mujer ya que no la tratan como a sus hermanos o primos. Ellos tienen libertad de movimiento desde los 11 o 12 años, entran y salen de casa cuando quieren y aunque sean precoces para muchas cosas (como el consumo de alcohol o tabaco) no son sancionados

por ello. En cambio, a ellas no se les puede ocurrir salirse de la norma, son brutalmente reprimidas.

Pero no solo eso, los chicos gitanos tienen claro que antes del matrimonio ellas no pueden hacer nada con nadie, pero no utilizan la misma vara de medir para

ellos mismos. Admiten que, a esa edad, o prefieren las “payas” (mujeres que no son de etnia gitana) para poder hacer cosas, aunque luego no se casarían con ellas o buscan “gitanas mal casadas”. El concepto de “mal casada” es también profundamente machista ya que solo apunta en una dirección: ellas. No oirás decir de un gitano que está “mal casado”. Cuando una gitana mantiene relaciones sexuales antes del matrimonio o se casa muy joven y luego se separa recibe este adjetivo que la marca de por vida.

Esto es un arma de doble filo ya que empuja a muchas chicas a escaparse de casa a edades tempranas con un chico al que apenas conocen para poder gozar de esa libertad que les es negada desde pequeñas simplemente por su sexo, o tienen que hacerlo para pagar las consecuencias de las decisiones que han tomado, decisiones que no son otras que hacer lo mismo que hacen todas las chicas de su edad.

Pero si las chicas de etnia gitana lo tienen complicado, las chicas musulmanas no lo tienen mucho más sencillo. Son chicas en su mayoría nacidas y criadas en España, pero no en nuestra cultura, o solo parcialmente. Las experiencias vividas en el colegio, en la calle o a través del ocio y la cultura chocan mucho con lo vivido en casa y con las directrices culturales y morales que les son impuestas allí. Estas chicas sufren las restricciones propias de la cultura de sus padres; tienen que llevar velo, no pueden enseñar los brazos o las piernas, tener amigos del otro sexo, participar en actividades extraescolares, ir a la piscina o salir a la calle solas, sin la vigilancia de algún familiar del otro sexo, sea de la edad que sea. ¿Y cómo te sentirías tú si tuvieses que salir a la calle vigilada por tu hermano pequeño? ¿Qué se te presuponga responsable o no de tus actos solo por haber nacido hombre o mujer?

Hace pocos meses en el barrio del Raval, en Barcelona, se creó una asociación llamada “Per Elles”. Esta asociación surge para darles voz y recursos a estas chicas,

que, aunque nacidas aquí, no pueden gozar de nuestra libertad. A través de carteles y posters les hacen un llamamiento: si no puedes participar en actividades por motivo de tu sexo y/o tu cultura ponte en contacto con nosotros. Este proyecto no surge de una idea preconcebida alimentada por el racismo o el odio, surge de una necesidad detectada en el barrio. La necesidad expresada por muchas niñas de sentirse iguales al resto, de poder gozar de su vida y de su libertad, de tener la opción de equivocarse y elegir su destino. Niñas criadas bajo los preceptos machistas y misóginos de otras culturas y religiones, que siempre se sentirán ciudadanas de segunda ya que no tienen los mismos derechos ni deberes que las que son verdaderamente “de aquí”.

Pero no podemos mirar siempre para otro lado, pensar que el machismo está solo y siempre en los otros; en otras culturas, en otras religiones... y olvidar la nuestra. Porque por desgracia dentro de nuestra cultura el machismo no está solo en la derecha. El machismo de la izquierda “postmoderna”, ese machismo disfrazado de progresismo integrador que es capaz de estar a favor de la mutilación genital femenina o del velo porque es algo cultural, como por ejemplo los concejales de la CUP en Ripoll que votaron en contra de una ordenanza municipal en este sentido. Ese machismo es muy peligroso, porque disfraza de opción libre todos aquellos preceptos culturales que nos someten a las mujeres dejándonos solas en una lucha que además acaparan ellos ante la opinión pública, cambiando incluso el significado de la palabra sexo o lo que significa ser mujer. Pero, si no saben ni nombrarnos, ¿Cómo van a protegernos? El feminismo es internacionalista y va a luchar por los derechos de las mujeres, de todas las mujeres, porque si una sola de nosotras en el mundo es reprimida por motivo de su sexo nos tendrá junto a ella para levantar la voz.

CANDELA AGUILAR
SABADELL, FEBRERO DE 2026

CARTA DE UN JUBILADO A SU NIETO

Querido nieto, me gustaría compartir contigo algunas reflexiones sobre el momento tan complejo que vivimos, marcado por discursos que busca enfrentarnos entre personas de la misma clase social, aplicando el viejo principio del “divide y vencerás”. Ahora le ha tocado el turno a confrontar la precariedad laboral que sufrís muchos jóvenes con nuestros derechos como pensionistas -conquistados tras décadas de lucha-, como si nosotros, los abuelos, fuésemos los culpables de vuestro incierto futuro.

No caigas en la trampa. Es un señuelo diseñado para proteger a quienes realmente han causado vuestra precariedad y se benefician de ella. Y mientras nos enfrentan, su objetivo, no te quepa duda, es romper la solidaridad entre generaciones y acabar con un sistema que es el seguro de vida nuestro y vuestro. Para conseguirlo, los partidarios de la motosierra española y catalana (PP-VOX-Alianza Catalana-.....) y sus altavoces mediáticos repiten el mantra de que las pensiones son “insostenibles”, añadiendo la miserable mentira de “tus abuelos viven de tu sudor mientras tú jamás podrás jubilarte dignamente”. No es un relato casual, sino una estrategia calculada para enfrentarnos. Otro ataque dirigido contra los pilares fundamentales del Estado del Bienestar como llevan haciendo con la: sanidad, la educación, los servicios sociales,.....

Y te mienten cuando afirman que la “hucha de las pensiones” se vacía porque los jubilados la dilapidamos. Te informo: el sistema de pensiones es fruto de un pacto intergeneracional en el que cada generación sostiene a la anterior esperando que la siguiente haga lo mismo por ella. Esa cadena solidaria es precisamente lo que quieren romper para convertir un derecho social en un negocio financiero con las pensiones privadas como alternativa.

Que no te tomen el pelo: la causa del déficit de la Seguridad Social no son las pensiones. El problema es la precariedad laboral que condena a jóvenes como tú, al paro o a contratos basura; la evasión fiscal de las grandes fortunas y multinacionales y las reducciones en las cotizaciones

empresariales. No olvides tampoco que muchas pensiones mínimas (896 euros) apenas alcanzan para salir de la pobreza, y que no son pocas las familias que se sostienen gracias a esas pensiones de sus abuelos.

La idea de que el sistema es inviable forma parte de un “relato del miedo” que vienen pregonando desde que el PP de Rajoy recortó brutalmente derechos sociales mientras rescataba a la banca con 60.000 millones de dinero público. Pero la solución ante el envejecimiento de la población no es, como difunde la derecha, enfrentar nietos contra abuelos. La sostenibilidad real pasa por dignificar vuestros salarios, aflorar el empleo sumergido, exigir que los grandes beneficios empresariales contribuyan mediante una fiscalidad progresiva y fortalecer las arcas públicas recuperando los más de 9.000 millones de euros anuales que se evaden hacia paraísos fiscales o los 60.000 millones que el PP regaló a las entidades bancarias o el retorno del dinero robado por las corruptelas de partidos.

Toma esta información como herramienta para desenmascarar la estrategia de la derecha que no es otra que la de mercantilizar nuestros derechos por encima de cualquier otra consideración lo que confirman con rechazos sistemáticos en el Congreso a las medidas sociales del gobierno progresista: subir el salario mínimo y las pensiones o reducir la jornada laboral o gravar las grandes fortunas.

Y que esta reflexión te sea útil para filtrar los discursos de quienes mienten más que parpadean. Basta mirar su trayectoria allí

donde gobiernan: los 230 muertos por la DANA en Valencia debido a su negligencia homicida, el aterrador protocolo de la vergüenza que facilitó la muerte de 7.291 ancianos en las residencias en el Madrid de Ayuso, el caos en el cribado del cáncer de mama en Andalucía entre otros macabros datos en el haber de PP-VOX. Gestiones que hablan por sí sola: incompetencia, saqueo, abandono y arrogancia. Y ahora, incitando al enfrentamiento entre abuelos y nietos. No son una alternativa, son una catástrofe.

Pregoneros del “sálvese quien pueda” y defensores de una España gris y casposa. Nos toca a mayores y jóvenes, unidos, luchar por salarios dignos y por una justicia social efectiva. No olvides nunca que cuando todo esté privatizado, estaremos privados de todo.

Con todo mi cariño, tu abuelo.

*MANUEL NAVAS. VECINO DE CA N'ORIAC.
SOCIÓLOGO*

EL CENTRE D'ESPORTS SABADELL

El Centre d'Esports Sabadell compta actualment amb més de 5881 socis, una xifra rècord en el segle XXI que reflecteix la gran força i il·lusió de la massa social arlequinada, esdevenint el club de referència d'aquest esport a la ciutat i al Vallès.

El president del club és Pau Morilla Giner, que ocupa aquest càrrec des de juny de 2025, sent alhora un dels accionistes de l'entitat. L'equip masculí milita enguany a la Primera Federació, on competeix amb l'objectiu d'aspirar a l'ascens i fer vibrar la seva afició. Una afició que, amb l'abonament de mitja temporada que es posarà a la venda al desembre amb preus populars, pot experimentar un creixement encara major.

El procés per fer-se soci del CE Sabadell és senzill i accessible: es pot formalitzar la inscripció de manera presencial a les oficines de la Nova Creu Alta o en línia a través del formulari web del club. Els preus, assequibles amb carnets des de 50 euros, poden complementar-se amb descomptes i facilitats de pagament, com ara la possibilitat de fraccionar l'abonament en fins a tres quotes. A més, hi ha promocions especials per a nous socis i per a la renovació, reforçant així el sentiment de pertinença i comunitat entre l'afició, amb una vessant d'apropament a la ciutadania. El CE Sabadell

és un club amb una gran tradició i arrelat als barris, que fa de la Nova Creu Alta el seu temple on es viuen moments inoblidables cada dia de partit.

A més de gaudir del futbol, ser soci permet participar en un projecte de club que aposta per la base, el foment dels valors esportius i la vinculació amb la ciutat i el seu entorn immediat. Prova d'això es l'aposta pel futbol base i el futbol femení, que enguany aspira també a l'ascens a categoria nacional. Amb l'eslògan “Ara més que mai: sense excuses”, el CE Sabadell convida a tots els veïns a sumar-se a aquesta gran família arlequinada i formar-ne part d'un projecte esportiu, social i cultural que facilita viure de prop la passió pel futbol amb ànima.

ÀREA SOCIAL | CE SABADELL FC,

FOTO VOLUNTARIS ASCENS

¡NUESTROS VECINOS Y VECINAS!

Hemos mantenido una agradable charla con Aurelio Jumilla Hernández, nacido en El Algar (Cartagena), en 1927, que ahora cuenta con 98 años.

Tiene recuerdos de cuando empezó la guerra, él tenía 9 años, y escucharon un fuerte cañonazo, que después supieron que venía de Alicante. Le pregunto, ¿usted estaba en la escuela entonces?, y rápidamente me contesta, ¡¡no!! , ¡yo nunca fui a la escuela!

Durante la guerra, en su casa, su madre y sus tías, acogían a muchachos que estaban haciendo la mili, les lavaban la ropa, les cocinaban, les cuidaban en definitiva ..., dentro de sus posibilidades. Cuenta Aurelio que su madre lo hacía pensando que a lo mejor también había alguna familia que acogía a su hijo, el mayor, que estaba en la guerra. Lo que paso fue que su hermano, por desgracia nos dice, murió tres días antes de que acabara la guerra. Uno de estos muchachos que acogieron en su casa, era de Alicante, y muchos años después busco a la familia y fue a agradecerles lo que habían hecho por él.

Nunca fue a la escuela, su padre se lo llevaba con 6 años a hacer de matarife. Cuenta su hija, Virtudes, que siempre ha tenido mucha cabeza para los números y que nunca le faltó trabajo, aunque nunca estudió, lo que sabe lo ha aprendido él solo.

Con 20 años llega a Sabadell, con toda su familia en un camión lleno de los pocos enseres de que disponían su hermana ya casada, sus padres, y el mismo. Llegan a la Avenida de la Luz (hoy calle Andorra) le llamaban así porque fue la primera calle que tuvo luz, explica sonriendo.

Cuenta que dejó la novia en el pueblo (se le ilumina el semblante), y que se enamoró de ella a primera vista, ella tenía 14 años, era Francisca. Su esposa, le ha acompañado hasta hace unos años en que falleció a los 92 años.

Explica Aurelio (con una sonrisa cariñosa) que cuando Francisca llegó a Sabadell, lo primero que pensó fue que quería volverse al pueblo. Ca n'Oriac entonces y la calle Andorra en particular eran tres casas rodeadas de campos y calles con barro, nada parecido a lo que ella había dejado en el pueblo. El amor pudo con todo esto y vivieron un tiempo en casa de sus padres, hasta que pudieron comprar un terreno en la calle Ampurdán y hacerse una casa. Francisca no trabajó fuera de casa, cuidó de la familia hasta sus últimos días.

Aurelio trabajó en varias cosas, entre ellas recuerda en una bòvila en Can Rull, hacían ladrillos, cuando cerró fue a trabajar a Maquinarias Ros, aquí hacían máquinas para el textil. De esta empresa recuerda que cuando la riada (en el 1962) les visitó Franco.

Explica con una amplia sonrisa que ha sido feliz. Aunque recuerda con dolor que perdió un hijo con meses y otro ya con 30 años. Tuvo 4 hijos, tiene 5 nietos y 5 biznietos.

Con nostalgia, explica que ahora ya no va a la romería de la Fuensanta, y que él fue uno de los impulsores en el año 1952 del “tren de los murcianos”. Este tren estuvo activo durante años, siendo el medio por el que la gente podía volver a Murcia en su periodo de descanso estival para poder ver a la familia. Recuerda que recaudaron dinero para hacer una réplica de la imagen de la virgen de la Fuensanta, y traerla a Sabadell (el primer tren salió el día 17 de julio de la estación del Centro con 700 personas destino a Murcia y volvió con la réplica de la Imagen el día 2 de agosto). La Imagen de la virgen de la Fuensanta actualmente está en la Parroquia del Sagrat Cor, de Sabadell, cada año sale en romería hasta Sant Julià

d'altura, pasa una noche y vuelve el día siguiente a su parroquia en Ca n'Oriac.

Aurelio ha vuelto a vivir en la Avenida de la Luz (ahora calle Andorra) pasara su última etapa de vida en la misma calle a la que llevo hace 78 años. Aquí vive con su hija Virtudes y su yerno Andrés; dice tener una buena vida, se le nota feliz, contento de estar en familia; su semblante demuestra estar orgulloso de su vida anterior y también con la presente.

Le deseamos viva muchos años más Aurelio, ¡gracias vecino!

*EQUIPO DE REDACCIÓN.
ANTONIO FERNÁNDEZ Y EULÀLIA CORRAL*

MI VIAJE A MARRUECOS

Recientemente he viajado a Marruecos y me ha sorprendido la diferencia de cultura que hay de un país al otro.

Nada más llegar a Marrakech ya notas como el tiempo se ralentiza, las prisas no existen, la vida se vive en la calle y la gente es amable. El Zoco, la plaza dónde todo se compra y se vende, todo se regatea con el vendedor. Dentro de la misma plaza hay restaurantes y una gran variedad de frutas, especias y perfumes que te dejan extasiada. Los Riads son edificios, casas con patios o jardines donde es sagrado el silencio, todo lo contrario, a lo que pasa en el exterior.

Fuera de la capital todo es muy diferente. La mayoría de los pueblos están muy

desfasados y los medios para desplazarse son muy escasos.

Merzouga es un pequeño pueblo muy bonito ubicado en el desierto del Sáhara. En general la gente es muy simpática y amable y te reciben con té y pastas, pero lo que más me gustó fue pasar una noche en el desierto, en una Jaima con una cena típica, fuego y música, pero despertarse y ver el amanecer entre dunas, es un sueño.

*ANTONIA RIOS
SABADELL, FEBRERO DE 2026*

REFLEXIONES SOBRE NUESTRO SISTEMA SANITARIO

Existen, en Europa, varios países con un sistema sanitario parecido o igual al nuestro, son sistemas que se financian con impuestos y sin copago, excepto en algún tipo de visita y medicación.

Entre estos países nos encontramos a Reino Unido con su Servicio Nacional de Salud, los países nórdicos (Suecia, Noruega, Dinamarca, Finlandia, Islandia), Portugal que tiene un sistema de salud muy similar al español y finalmente podríamos hablar de Italia e Irlanda. Todos ellos ofrecen asistencia universal a los residentes del país, con discretas variaciones en concepto de copago por acto o medicación, pero todos con límites anuales y muy asimilables, en general.

Fuera de Europa también existe un país, Canada, con su sistema "Medicare" el cual se caracteriza por ser un sistema gestionado a nivel territorial y provincial, pero con directrices nacionales que se encargan de garantizar el acceso universal, sin pago directo por los servicios médicos esenciales.

En todos estos países, el sistema garantiza que se pueda tener acceso a la atención médica necesaria sin barreras financieras directas, en el momento de recibir el servicio.

La financiación proviene de los impuestos generales.

Veamos algunas particularidades y datos:

- En La Union europea, la media de médicos es de aproximadamente 4'2 por cada 1000 habitantes, pero varía mucho entre los distintos países, siendo Portugal, Grecia y Austria los que tienen el mayor porcentaje, entre el 5'5 y 6 por cada mil habitantes. España tiene aproximadamente 4'3 médicos por cada 1000 habitantes, discretamente inferior a Alemania que tiene

4'5 médicos por 1000 habitantes.

Existe disparidad en España entre el número de colegiados, el 6'2 por mil y el número de médicos en ejercicio, 4'3 por mil. También ocurre en otros países.

- En todos existe una carencia notable de personal de enfermería.

La media en la UE en enfermería es de 8'5 a 8'8 por 1000 habitantes; en España hablamos de 5'9 a 6'3 por 1000 habitantes, lo cual significa que España necesitaría unas 100.000 o 123.000 nuevas enfermeras para conseguir la media europea. Sólo Navarra supera la media de la UE.

En Europa la proporción de profesionales en el sistema sanitario es de 70% enfermeras y 30% médicos; en España es de 60% y de 40%, siendo a su vez diferente en las diversas comunidades autónomas.

- El gasto público en España fue de aproximadamente 2.187€ por habitante en 2024, cuando la media europea se sitúa en 3.832, aunque países como Alemania destinan cerca de 5.000€ por cápita.

En España, la inversión per cápita depende de las diversas autonomías, siendo el que más el País Vasco con 2.142€, Asturias con 2.057€, Navarra 1.967€, Catalunya con 2.000€ o 2.100€ según ofrecen las fuentes consultadas; la comunidad de Madrid aproximadamente 1.625€ y Andalucía 1.533€.

- Y ante la pregunta de si acude mucho la población española al médico, la respuesta es Sí, la frecuentación es más alta que la media de la población europea.

El promedio en España es de 6 visitas al médico por habitante al año, aunque otras fuentes hablan de 7'4 visitas. Siendo la media de la Unión Europea de 4'2.

¿Porque visitamos tanto al médico?

-Accesibilidad y confianza: Sistema universal, lo que facilita alto nivel de acceso y confianza en los profesionales de atención primaria. Casi el 80% de los adultos españoles utilizaron los servicios de atención primaria (AP) en el último año.

-Tradicionalmente, muchas de las consultas que en otros países son gestionadas por personal de enfermería u otros profesionales, en España son realizadas por médicos, lo que incrementa el número de visitas registradas.

¿Como estamos de listas de espera?

Mal, muy mal.

Las listas tan largas se deben a diversos factores: recursos limitados, escasez de personal médico y enfermería, gestión ineficiente y una alta demanda del sistema de salud público.

-Existe una falta de médicos y profesionales sanitarios, sobre todo en ciertas especialidades y zonas geográficas, especialmente en zonas rurales y AP. Muchos profesionales se jubilan y no son reemplazados; junto a las deficientes condiciones laborales, inestabilidad en el puesto de trabajo y los bajos salarios se favorece la migración de médicos jóvenes y enfermería a otros países de nuestro entorno, dónde son mejor tratados como: Francia, Reino Unido, Italia, Alemania y Portugal.

Pero volviendo al problema inicial de las listas de espera, cabe destacar:

-La gestión ineficiente de los recursos existentes: quirófanos cerrados por las tardes y festivos, falta de coordinación y repetición de pruebas sin valor añadido, etc.

-La financiación insuficiente para cubrir la demanda creciente de servicios.

-La alta demanda de servicios por la cobertura universal del Sistema Nacional de Salud (SNS), si bien es una de sus fortalezas, conlleva una demanda muy alta de servicios, lo que ejerce una presión constante al sistema, sobre todo en visitas no urgentes y ciertos especialistas.

-La desigualdad autonómica

-El aumento de enfermedades crónicas y envejecimiento de la población. Generan más necesidad de cuidados continuos y complejos, lo que incrementa la carga asistencial. Sin contar con la burocracia en renovar recetas, informes, peticiones y demás actos burocráticos que se cargan actualmente sobre médicos y enfermería.

-La carga de costes sobre el sistema sanitario del escaso soporte social y la lentitud en trámites y resoluciones.

Por todo lo anterior resulta que los tiempos de espera se ven incrementados; así la media de una visita de especialista puede superar los 100 días de espera, y algunas intervenciones quirúrgicas no urgentes pueden superar los 6 meses.

En Catalunya a finales de 2025 la demora media en cirugía no urgente se situaba en 148 días, superando la media nacional que era de 118 días. Encontrándose más de 200.000 pacientes en espera de intervención quirúrgica.

Para especialistas, la espera media en España es de 96 días; en Catalunya algunas especialidades como Urología o Traumatología presentan una espera de hasta 6 meses.

La situación de Catalunya, en los últimos 20 años, refleja un problema crónico de gestión y recursos, que ha llevado a que la comunidad lidere las listas de espera quirúrgicas de todo el país.

Bueno, y ¿qué deberíamos hacer?

La solución no es simple ni única. Son necesarias una serie de medidas, como:

-Incrementar y optimizar el personal sanitario, para lo cual es preciso mejorar las condiciones laborales, formación continuada, docencia, investigación, etc., con el fin de evitar la fuga de profesionales y conocimiento a otros países.

-Reorganizar roles, potenciar el papel de enfermería y otros profesionales para gestionar tareas que no precisen estrictamente la presencia del médico, liberando tiempo asistencial.

-Mejorar la gestión y la eficiencia: optimizar recursos, no se debe tener cerrado un quirófano por las tardes y fines

de semana, entre otras medidas.

- Valorar la telemedicina como complemento, no sustitución.

- Gestión centralizada de listas de espera entre hospitales de una misma comunidad para derivar donde haya menor lista y demora.

- Fortalecer la AP como puerta de entrada al sistema. Aumentar su financiación dedicando el 25% del presupuesto sanitario total.

- Reducir la burocracia eliminando tareas administrativas de los médicos para poder dedicar más tiempo a labor asistencial.

- Dotar a los centros de AP de los medios

de diagnósticos necesarios: Rx, ECO, laboratorio, para resolver problemas sin necesidad de derivación al especialista.

Para todo esto, y pensando en un largo plazo, creo que es imprescindible un pacto de estado y financiación adecuada, por lo que es imprescindible un acuerdo político a largo plazo para que las cosas no cambien en función del gobierno de turno.

Todo lo anterior es necesario e imprescindible si queremos, y creemos, que es fundamental garantizar la sostenibilidad y la calidad de nuestro sistema sanitario público.

SEBASTIÁN GALLARDO
MÉDICO

SABADELL FEBRERO DE 2026

COM ES POT APRENDRE A VIURE AMB MENYS

Aprèn minimalisme: viure amb menys per un consum conscient. Viure amb menys no vol dir renunciar, sinó guanyar espai, temps i tranquil·litat. Si reduïm el soroll material, connectem amb el que importa de debò: les persones, la natura i el propi benestar.

Descobreix com ho pots aplicar en la vida diària amb aquests consells:

Beneficis del minimalisme: més enllà de tenir menys

- Menys residus : comprar només el que és necessari.
- Estalvi de recursos : cada peça de roba,

electrodomèstic que no adquirim si no és necessari, significa menys aigua, energia i matèries primeres utilitzades.

- Reducció d'emissions: menys producció i transport es tradueix en menys gasos d'efecte d'hivernacle.

- Impuls a la economia circular: el minimalisme fomenta el reparar, reutilitzar i reciclar abans que rebutjar.

Aprendre a viure amb menys: consells
Revisa els teus hàbits de consum, ho necessito de debò? Puc reutilitzar alguna cosa que ja tinc?

Opta per qualitat i durabilitat, menys coses però millors, que durin més temps.

Redueix el plàstic, tria productes a granel.

FRASES IL·LUSTRES

Algun dia en qualquier parte, en qualquier lugar indefectiblemente te encontrarás a ti mismo, y ésa, sólo ésa, puede ser la más feliz o la más amarga de tus horas.

Pablo Neruda (Poeta, escritor y diplomático chileno 1904-1973)

Hijo mio, la felicidad està hecha de pequeñas cosas: Un pequeño yate, una pequeña mansión, una pequeña fortuna.

Groucho Marx (Actor estadounidense 1890-1977)

EULÀLIA CORRAL

BOBY

Durant la Segona Guerra Mundial, el filòsof d'origen lituà i nacionalitzat francès, Emmanuel Levinas, de família jueva, va caure presoner com a soldat en mans dels alemanys i fou enviat a un camp de concentració prop de Hannover. Era l'any 1941. És sabut que els nazis consideraven els jueus menys que persones, membres d'una espècie inferior. Els comparaven amb les rates: uns animals infecciosos que calia exterminar com més aviat millor.

Durant el seu captiveri, Levinas fou sotmès a treball esclau i unes condicions de vida infrahumanes. Cada dia, amb una colla de companys, havia de sortir a treballar fora del camp de concentració. Caminaven en formació, fatigats i famolencs, custodiats per guàrdies, ignorats per la gent que es trobaven.

El mateix Levinas explica que un dia un gos sense amo se'ls va acostar remenant la cua, saltant al seu voltant, bordant alegre. Des d'aleshores, cada cop que sortien, el gos, al qual van anomenar Bobby, els rebia i acompanyava igual de juganer. Només aquest gos els reconeixia evidentment com a home i s'alegrava de trobar-los.

Avui, quan veiem algú que viu al carrer, sense llar, amb un gos estirat al seu costat, és habitual sentir el comentari que li faria més profit viure sol, sense haver d'alimentar un animal. D'aquesta manera, qui opina pren distància de la persona que viu al carrer, i aquesta és jutjada com a irresponsable i poc curosa de si mateixa. Ja sabem que per a una part de la societat regeix el principi que el pobre és, per un motiu o altre, culpable de la seva pobresa.

Tanmateix, la realitat és que la persona sense llar ha trobat en el gos un company

fidel, que mai no l'abandona, l'escalfa durant les nits més fredes, el segueix amb la mirada... El reconeix com l'ésser humà que l'acompanya en la seva vida de gos.

He sentit dir a una persona sense llar: "Si estimes una persona deu anys, és possible que ho oblidi en un sol dia. Però si estimes un gos un dia, no ho oblidarà mai". I una altra, que també viu al carrer amb el seu gos, em confessava: "Si no em suïcido, és per no deixar sol el meu gos". Per a tots dos, com en el cas de Levinas, l'animal era l'amic que reconeixia i salvaguardava la seva humanitat més que moltes persones.

Avui, quan molts polítics de l'extrema dreta manifesten menys sensibilitat que un gos en relació a les persones marginades, excloses, estrangeres, immigrants, estem convençuts que la gran majoria dels ciutadans de Sabadell no es confonen pel que fa les persones i en reconeixen la humanitat amb independència del seu origen, condició social i situació personal. També quan les troben vivint als carrers del seu barri.

Confiam que així sigui també en endavant, malgrat els discursos d'odi contra l'emigrant i contra el pobre que no deixem d'escoltar als mitjans de comunicació, les xarxes socials i, malauradament, als nostres parlaments i ajuntaments.

JOAN ALBERT VICENS
NINGÚ SENSE SOSTRE

QUÈ EN SABEM DEL RADÓ?

Aquest escrit s'ha basat en part en la informació continguda a la web de la Generalitat de Catalunya: https://treball.gencat.cat/ca/ambits/seguretat_i_salut/laboral/riscos_i_condicions_treball/mesures_per_risc/rado/

L'objectiu principal d'aquest escrit és recordar un gas que probablement ens resultarà familiar, però que potser n'hem oblidat els efectes nocius. Aquest gas és el **radó**, un gas **radioactiu** d'origen natural, incolor, inodor i insípid. Precisament aquestes característiques el fan especialment perillós, ja que no pot ser detectat pels sentits humans. Es forma de manera contínua al subsol i pot acumular-se a l'interior dels edificis, on arriba a concentracions que poden representar un risc important per a la salut.

D'entrada, cal saber que el **radó** és un **gas noble radioactiu** que s'origina en la cadena de desintegració natural de l'**urani**, un element present en determinats tipus de roques i sòls. L'**urani** és relativament abundant a l'escorça terrestre, especialment en roques granítiques, pissarres i altres materials d'origen **igni** [roques formades per refredament i consolidació de magmes existents a l'interior de la Terra, a pressió i temperatura elevades] o metamòrfic.

Respecte a l'**urani**, aquest es desintegra al llarg de milions d'anys, generant diversos elements intermedis. Un d'aquests és el **radi**, que al seu torn es desintegra produint el **radó**, el qual és gasós. A diferència dels seus precursors sòlids, el **radó** pot desplaçar-se fàcilment a través dels porus i fissures del sòl i de les roques.

Tal com s'ha dit, el **radó** es genera constantment al subsol i tendeix a ascendir cap a la superfície. Quan hi ha edificacions sobre terrenys rics en **urani**, el gas pot infiltrar-se a través de:

- Esquerdes en fonaments i paviments.
- Juntes de dilatació.
- Conductes de serveis (aigua, electricitat,

sanejament).

- Materials de construcció amb contingut radioactiu natural.
- Pous o aigües subterrànies.

La diferència de pressió entre el sòl i l'interior de l'habitatge - especialment a l'hivern, quan les cases estan més tancades - afavoreix l'entrada del gas. Un cop dins, el **radó** pot acumular-se, sobretot en plantes baixes i soterranis amb poca ventilació.

La seva concentració depèn de diversos factors:

- Tipus de sòl i roca.
- Permeabilitat del terreny.
- Característiques constructives de l'edifici.
- Grau de ventilació.

En l'àmbit de la salut, el radó és considerat la **segona causa de càncer de pulmó després del tabac**, i la primera entre les persones no fumadores. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) i altres organismes internacionals el classifiquen com a carcinogen del Grup 1.

En aquest sentit, quan el **radó** es desintegra, produeix **partícules radioactives sòlides** (com el **poloni**) que poden quedar adherides a les partícules en suspensió de l'aire. En ser inhalades, aquestes partícules s'adhereixen a l'epiteli pulmonar i emeten **radiació alfa**, que pot danyar l'ADN de les cèl·lules pulmonars.

En altres paraules, l'exposició prolongada a concentracions elevades incrementa el risc de desenvolupar càncer de pulmó. El risc és molt superior en persones fumadores, ja que l'efecte del **tabac** i el **radó** és sinèrgic.

Altrament, aquest risc no és immediat ni produeix símptomes a curt termini; és una exposició crònica que pot manifestar-se després de dècades.

Pel que fa a Catalunya, la presència de

radó està fortament vinculada a la geologia del territori. Les zones amb potencial més elevat de concentració són aquelles amb roques granítiques o metamòrfiques riques en urani.

Les àrees més afectades es troben principalment a:

- **Pirineu i Prepirineu**, especialment en zones granítiques.

- **Massís del Montseny-Guilleries.**

- **Zones de la Catalunya Central** amb presència de materials paleozoics.

- Determinats sectors del **Maresme** i de la **Serralada Litoral** amb substrat granític.

- Àrees de l'**Alt Empordà** i altres sectors amb roques ígnies o metamòrfiques.

En canvi, les zones amb predominança de materials sedimentaris recents (com les planes al·luvials o deltes) solen presentar, en general, un potencial menor, tot i que poden existir excepcions locals.

Els mapes de potencial de radó elaborats per organismes oficials classifiquen els municipis segons la probabilitat de superar els nivells de referència establerts per la normativa (habitualment **300 Bq/m³** com a referència en interiors).

Amb la finalitat de **reduir la concentració** del gas **radó** en l'interior dels edificis, és necessari **millorar la ventilació** natural obrint les finestres, instal·lant ventilació específica en soterranis i espais poc utilitzats. La mesura més efectiva per a edificis ja construïts, és la instal·lació d'un tub sota el paviment connectat a un extractor a fi d'aspirar el **radó** abans que entri a l'edifici. Quant a edificis de nova construcció, s'han de col·locar membranes impermeables al **radó** sota la llosa o el paviment perfectament segellades. Així com incloure una cambra sanitària ventilada entre el terreny i l'edifici amb la preinstal·lació de tubs de despressurització.

En síntesi, el **radó** és un gas radioactiu d'origen natural, invisible però **potencialment perillós**, especialment en

zones geològicament favorables a la seva generació. La seva acumulació en interiors pot incrementar de manera significativa el **risc de càncer de pulmó**, fet que justifica la importància de la seva mesura i control, especialment en àrees amb substrat granític o metamòrfic com diverses zones de Catalunya.

[Poblacions afectades pel gas radó a Catalunya: <https://rado.cat/gas-rado-catalunya-poblacions-afectades/>]

Annex: cadena de desintegració des de l'urani fins al radó

La formació del **radó-222** forma part de la cadena de desintegració radioactiva de l'**urani-238**, que es pot resumir de manera simplificada així:

1. **Urani-238 (U-238)**

- Vida mitjana: aproximadament 4.500 milions d'anys.

- Es desintegra per emissió alfa i es transforma en:

2. **Tori-234 (Th-234)**

- Es desintegra per emissió beta en:

3. **Protoactini-234 (Pa-234)**

- Es desintegra en:

4. **Urani-234 (U-234)**

- Continua la cadena de desintegració fins a arribar a:

5. **Radi-226 (Ra-226)**

- Vida mitjana: aproximadament mil sis-cents anys.

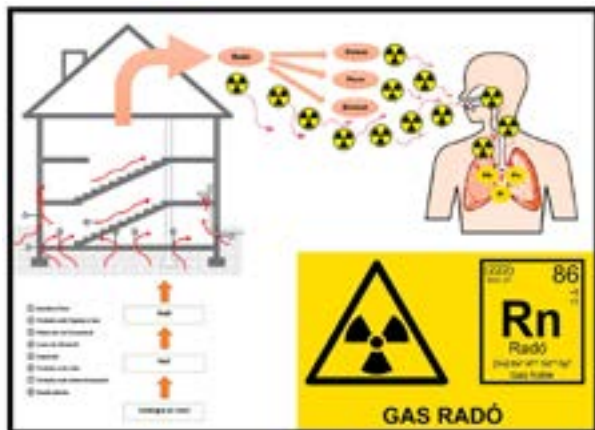
- Es desintegra per emissió alfa produint:

6. **Radó-222 (Rn-222)**

- Vida mitjana: aproximadament 3,8 dies.

- Gas radioactiu que pot migrar a través del sòl.

Posteriorment, el **radó-222** es desintegra per emissió **alfa**, en una sèrie

de descendents sòlids radioactius (**poloni, plom i bismut**) fins a arribar finalment a un element estable: el **plom-206 (Pb-206)**.

Aquesta cadena natural de desintegració és un procés continu que té lloc des de la formació de la Terra. El **radó**, tot i la seva curta vida mitjana, es genera constantment mentre existeixi **urani** al subsol.

Altra informació

«BOE» núm. 105, de 1 de mayo de 2025: "La Directiva 2013/59/Euratom, de 5 de diciembre de 2013, por la que se establecen normas de seguridad básicas para la protección contra los peligros derivados de la exposición a **radiaciones ionizantes** /.../, requiere que los Estados miembros pongan en marcha planes nacionales de actuación contra el **radón (Rn-222)**, con el fin último de reducir el riesgo de cánceres en la población debidos a la exposición a este gas radiactivo de origen natural."

Becquerel: és la unitat de mesura de l'activitat radioactiva. Es defineix com el nombre de desintegracions nuclears que ocorren en una certa quantitat d'una substància durant un segon. El **becquerel** només mesura el nombre de desintegracions per segon, la perillositat d'aquesta activitat radioactiva dependrà de l'energia i de la natura de les partícules emeses. El **becquerel per metre cúbic (Bq/m³)** mesura la concentració de gas **radó** en l'aire, indicant el nombre de desintegracions radioactives per segon en **1 m³**. A Espanya, el límit de referència legal és de **300 Bq/m³**

com a mitjana anual en habitatges i llocs de treball, mentre que els nivells exteriors solen ser baixos (**5 - 15 Bq/m³**)

La **desintegració radioactiva** és el procés físic natural i aleatori pel qual un nucli atòmic inestable perd energia emetent radiació (partícules **alfa, beta** o raigs **gamma**) per esdevenir més estable. Aquest fenomen espontani transforma l'àtom original en un nou element o isòtop.

La **radiació alfa (α)** és una radiació de naturalesa corpuscular que consisteix en l'emissió de partícules pesants integrades per dos protons i dos neutrons, emeses per la desintegració d'àtoms d'elements pesants (**urani, radó, plutoni...**). Les partícules **alfa** interaccionen fàcilment amb la matèria produint ions, és a dir, el seu poder d'ionització és alt.

La radiació **beta (β)** és una radiació de naturalesa corpuscular que consisteix en l'emissió d'electrons per la conversió d'un neutró en un protó. La capacitat d'ionització produïda és menor, ja que les petites dimensions de l'electró fan menys probable la interacció amb la matèria.

Tabac: Durant la combustió d'una cigarreta, s'inhalen petites partícules de fum insolubles que es dipositen a les vies respiratòries del fumador i, finalment, es transporten i emmagatzemen en llocs del fetge, la melsa i la medul·la òssia. Les mesures indiquen un alt contingut de **plom-210** en aquestes partícules. El contingut de **plom-210** no és prou alt per ser perillós químicament (és insuficient per causar intoxicació per plom), però sí que és perillós perquè és radioactiu. A causa de la seva llarga vida mitjana (20,4 anys), el **plom-210** i els seus descendents radioactius (**bismut-210 i poloni-210**) continuen acumulant-se al cos d'un fumador al llarg dels anys. L'exposició constant dels òrgans i la medul·la òssia a la radiació de partícules **α** i **β** augmenta la probabilitat que el fumador desenvolupi càncer. L'impacte general sobre la salut és similar al causat pel gas **radó** en interiors.

ANSELM BALLART / FEBRER 2026

L'ALUMNAT DE 4T DE PRIMÀRIA VIATJA A LA PREHISTÒRIA

Aquest primer trimestre, l'alumnat de 4t d'Educació Primària de l'escola Calvet d'Estrella ha dut a terme un projecte apassionant a l'àrea de Coneixement del medi sobre la Prehistòria. A través d'un treball cooperatiu i vivencial, els nens i les nenes de cicle mitjà s'han convertit en autèntics exploradors del passat per descobrir com vivien els primers humans.

El projecte ha començat amb preguntes clau: Com eren les primeres persones? On vivien? De què s'alimentaven? A partir d'aquí, l'alumnat ha investigat les diferents etapes de la Prehistòria -el Paleolític, el Neolític i l'Edat dels Metalls- utilitzant llibres, vídeos, recursos digitals i materials de l'aula. També han après a distingir els canvis més importants, com el pas del nomadisme al sedentarisme, el descobriment del foc o l'inici de l'agricultura.

Una de les parts més engrescadores del projecte han estat els tallers pràctics vinculats a l'àrea d'educació visual i plàstica. L'alumnat ha participat en un taller de telers prehistòrics, on ha pogut experimentar com s'elaboraven els primers teixits i entendre la importància de la roba en la vida quotidiana. També han construït un bronzidor, un instrument utilitzat a la Prehistòria per espantar animals, tot descobrint com el so també era una eina clau per a la supervivència. Més endavant,

també ens endinsarem en el món fascinant de la ceràmica.

Per completar l'aprenentatge, s'han realitzat diverses sortides de camp. D'una banda, la visita al Museu d'Història de Sabadell ha permès conèixer restes arqueològiques i explicacions relacionades amb la Prehistòria al nostre entorn més proper. D'altra banda, l'excursió a les Coves del Toll ha estat una experiència molt especial, ja que l'alumnat s'ha pogut endinsar en un espai real habitat per humans prehistòrics i comprendre millor com vivien i s'organitzaven.

Finalment, el projecte culminarà amb una exposició oral que es durà a terme a la tornada de les vacances de Nadal, on l'alumnat podrà explicar tot el que ha après al llarg d'aquest viatge al passat, posant en pràctica l'expressió oral i el treball en equip.

Des de l'escola, es valora molt positivament aquest tipus de projectes, els quals connecten els continguts curriculars amb l'experimentació, les sortides i la curiositat natural dels infants. Sens dubte, aquest treball sobre la Prehistòria ha deixat empremta i ha despertat l'interès per la història i el nostre passat més llunyà.

*SABADELL, A 17 DE DESEMBRE DE 2025
ESCOLA CALVET D'ESTRELLA
GRUP DE 4T D'EP*

TAULA RODONA SOBRE L'ANTIGA REVISTA CAN ORIACH

Reconeixement d'un treball de comunicació.

A prop de complir-se 60 anys del naixement de l'antiga Revista Can Oriach, el Museu d'Història de Sabadell va organitzar, com a part d'una sèrie d'actes sobre la Memòria Democràtica, un acte de reconeixement de l'activitat informativa en uns moments difícils del final de la dictadura franquista.

Resulta difícil fer un extracte d'un acte tant atípic com el plantejat pel Museu d'Història local, per donar a conèixer alguns detalls sobre la història de l'antiga revista Can Oriach. Però intentaré fer un curt resum del que van exposar els quatre ponents que van avenir-se a actuar davant d'una sala d'actes totalment plena el dia 18 de novembre de 2025, al Museu d'Història de Sabadell.

L'acte va començar amb la presentació feta per Joan Comasòlivas, Director de l'Arxiu Històric de Sabadell, qui va presentar el moderador de la Taula Rodona, el professor i estudiós dels moviments veïnals, en Ricard Martínez i Muntada. En Comasòlivas va recordar, també, la instal·lació al barri de Ca n'Oriac d'un nou espai de memòria inaugurat l'any 2024 i l'exposició sobre la revista feta al Museu d'Història durant els mesos de setembre a novembre de 2025.

Els ponents van ser presentats per l'historiador Ricard Martínez, el qual va fer una àmplia introducció històrica dels anys seixanta i més personal dels quatre oradors, tots ells antics redactors –de diversa forma de l'antiga revista.

L'antic veí del barri i també soci de

l'Agrupació de Veïns, Miquel Zambudio, va fer una exposició del treball que suposava traure al carrer una publicació durant els

anys seixanta del segle XX i els problemes que es presentaven cada mes per a poder imprimir la revista, com eren la economia, la censura existent i les implicacions legals. En Miquel –firmant, entre altres noms, amb el pseudònim de Simón Rodríguez- va estar en la redacció de la revista des de l'any 1967 fins a finals d'any de 1974, fent de director durant els anys 1973 i 1974. En finalitzar la seva exposició va tenir un record especial per als companys redactors que ens havien deixat i en particular per Carles Ortiz –el primer director-, amb qui havia mantingut una forta amistat, com també amb la seva esposa Tere que ens acompanyava amb dues filles.

El segon orador va ser Antonio Fernández, soci de l'Agrupació de Veïns des dels seus inicis, President de l'Agrupació durant uns anys i regidor municipal, i actual coordinador del Butlletí de l'Agrupació que es continua publicant cada quatre mesos. L'Antonio –conegut pel pseudònim de Sereno- va recordar el temps que va dedicar a la redacció o col·laboració de la revista i després va exposar el treball que es continua

fent des de l'Agrupació de Veïns actual amb la publicació periòdica d'un Butlletí dedicat a informar de les activitats de l'Agrupació i d'altres temes d'interès per als socis d'una entitat que ja té més de seixanta anys de vida en el barri de Ca n'Oriac. També va recordar que els Butlletins de les darreres etapes i la mateixa antiga revista es podrien consultar a la web de l'Agrupació en trobar-se totes digitalitzades.

El tercer orador de l'acte va ser en Josep Ma Brunet i Mauri, un dels més antics redactors de la revista i resident aleshores al centre de Sabadell. Economista de professió, va tenir una gran activitat com a redactor, sempre dedicat a exposar temes de caràcter econòmic, urbanístic o d'altres, signant, entre altres noms, amb els pseudònims de Justo Blanco Mesa o Juan Quesada. Amb les seves bones dots professionals i didàctiques, en Brunet havia estat un dels puntals principals de la revista, sobretot quan el Director Carles Ortiz es va anar retirant del primer pla a la redacció. En Brunet va fer una exposició ben interessant sobre les idees i realitats que sorgien en el consell de redacció per plantejar tota classe d'articles sobre la realitat de la ciutat i els problemes de la vida diària de la gent. Així, va recordar que es procuraven tractar les variades realitats que volíem analitzar i millorar –l'ensenyament, la sanitat, l'habitatge, l'aigua, el transport públic, el dèficit urbanístic, el món del treball...- als diferents barris i també temes de ciutat com l'Escola Industrial, la Residència Albada, la Gran Vía, els autobusos Martí...etz. Amb tot això, va manifestar que la revista va ser una eina per ajudar des del barri i des de Sabadell, a eclosionar la democràcia, en el que ara es recorda com la transició.

El quart i últim orador va ser el periodista i escriptor Dionisio Jiménez Plaza, antic resident al barri de Torre Romeu i que durant el mes d'octubre de 1971 es va

incorporar a la revista, abans d'acabar la carrera de periodisme com el mateix Xavier Vinader, i firmant en moltes ocasions amb el pseudònim de Rubin de Celis. Des dels primers anys d'estada a la revista i fins la seu tancament, en Dionisio va escriure una gran quantitat d'articles sobre diversos temes de l'actualitat sabadellenca. En Dionisio no és home de portar papers – com seria el cas dels anteriors oradors- i es va explicar explicant el moment polític d'aquells anys i la incidència que va tenir la revista en la ciutat de Sabadell, sobre tot durant els anys 1975 a 1977 quan ell va fer de director. De fet, durant aquells anys a Sabadell van succeir tot un seguit de fets –vagues i manifestacions- relacionats amb la vida laboral de la ciutat i l'Ajuntament regit per l'Alcalde Burrull, que van ser tractats per la revista i alguns amb fortes repercussions legals que, fins i tot, serien un dels motius del tancament de la publicació el mes de gener de 1978.

Finalitzades les quatre intervencions es va procedir a un torn de preguntes que alguns assistents van dirigir als oradors i es va donar per tancat un acte que va quedar curt pel que fa a les exposicions sobre una part de la història del barri de Ca n'Oriac que, sense cap dubte, queda per estudiar més profundament pels futurs historiadors locals.

MIQUEL ZAMBUDIO

ACTA DE L'ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS DE L' ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CA N'ORIANC

Data: 10 de gener de 2026 a les 17 hores.

Ordre del dia:

1. Salutació per part de la presidenta.
2. Lectura de l'acta anterior i aprovació si s'escau.
3. Informació de les diferents vocalies.
4. Estat de comptes de l'Associació.
5. Renovació de la Junta.
6. Precs i preguntes.

1.- Presentació de l'acte a càrrec de la nostra presidenta, Maria Dolores Cebreiro Crespo.

2.-Lectura de l'acta de l'any 2025 per part de la nostra secretària , Palmira Gabernet Pícolo. Realitzem la votació entre els 110 socis presents i s'aprova per unanimitat.

3.- Informació sobre les diferents vocalies:

• Informació sobre la FAV.

Maria Dolores Cebreiro Crespo, representant de la AVV en la FAV, informa de las reunions periòdiques realitzades en la FAV amb les diferents AVV federades a la nostra ciutat, per tractar els problemes dels nostres barris en particular i altres aspectes en general que ens afecten a tots.

Aquest darrer any s'ha celebrat a Sabadell la IV convenció que ha tractar del greu problema de l'aminat, amb l'assistència de representant autonòmics de tot l'estat.

La UE. ha dit que a l'any 2032 no pot quedar amiant en cap edifici públic. Lo propi seria que també es pogués eliminar dels nostres habitatges. Intentem aconseguir

que els diferents governs s'impliquin i destinin capital par ajudar a les famílies a alliberar-se d'aquest verí, ja que els cost de fer-ho és molt elevat.

• **Vocalia de Sanitat:** Fàtima Àvila i Mari Carme Barriopedro ens informen sobre els CAP Ca n'Oriac i Can Deu que aquest any romandran obertes llurs portes des de les vuit de matí fins a les nou del vespre. La campanya de vacunació d'enguany ha estat molt exitosa. A més, les activitats realitzades als nostres veïns per treballar en grup sobre nutrició i problemes psiquiàtrics ha estat tot un èxit.

• **Urbanisme:** Aquest any, per problemes de salut, el company Andrés Lorite ha deixat de coordinar aquesta vocalia i aquest càrrec ha quedat vacant fins que se n'ocupi amb algun altre membre de la Junta. Referent a les obres de la Ronda Collsalarca, que ja s'han iniciat, està previst que acabin a finals de l'any 2027, segon ens ha informat els responsables d'obres públiques de l'Ajuntament. Respecte l'estat del Parc del Nord i alguna altra remodelació, trobem a faltar: posar vigilància i ballar el perímetre del Parc degut a l' in-civisme. També intentem que els nostres carrers estiguin en perfecte estat de conservació.

L'Ajuntament ha cedit un local per ser utilitzat com a nova seu de la nostra AVV, que ocuparem quan acabin de solucionar els diferents desperfectes que hi ha sorgit.

• **Cultura:** La portaveu de Cultura, Palmira Gabernet ens informa de les moltes activitats que es preveuen realitzar aquest any 2026:

• **Febrer Cultural:** tot el mes d'activitats.

• 6 de febrer presentació del llibre "l'extraordinària vida d'un gos a les últimes" escriptor Joan Berlanga Sarraseca, ha estat premiat per premi Folch i Torres 2024, uns dels més prestigiosos sobre llibres Infants i juvenils que hi ha a Catalunya.

Rua de Carnaval: el 14 de febrer de 2026. Sortirem a les 17:00 h. Del Carrer d'

Arousa. Hi ha prevista la participació de 14 comparses.

Certamen literari a finals d'abril, relacionat amb la festivitat de Sant Jordi. Enviem invitació a tots els col·legis i instituts de la Zona Nord de Sabadell.

Doble representació de l'obra de teatre "un mal dia".data 16 i 17 de maig Centre Cívic de Ca n'Oriac a les 17:30 h. Taller de teatre. Al Centre Cívic de Can Rull el 26 d'abril a las sis de la tarda.

Els dies 12, 13 i 14 de juny, Festa Major de Ca n'Oriac 2026.

Conferència sobre Sanitat

Certamen fotogràfic. Per el mes d'abril.

Coral del Sur a Catalunya: el 7 de març al centre Cívic de Can Puiggener a les 5 de la tarda, 26 d'abril a Can Rull centre Cívic a les 5 de la tarda; .20 de juny la coral presenta el seu festival final del curs al centre Cívic de Ca n'Oriac;

Caga Tió al mes de desembre.

Taller memòria, de Macramé, de teatre, de escacs, de lectura, toneu de roba, d'informàtica, de gimnàstica de manteniment. Els cursos de loga el dimecres a les 12 a 13 , de Ball Fitness Emocional, gimnàstica dilluns 16'15 hores i dimecres 13'30 hores lloc C/ Arousa, 2, centre Cívic de Ca n'Oriac, queden places lliures. Classes d'àrab per a infants.

També distribuyem la correspondència a les vocalies de la nostra associació de veïns, sol·licitem les subvencions per tinens de l'Ajuntament.

Revista de Ca n'Oriac. tres revistes anuals.

També, a partir d'ara, instaurar "El dia del Soci". Un dia a l'any realitzarem una excursió, aquest any excursió del soci al museu de la Magia a un preu de 20 euros pels socis.

Tresorera Elisabet Torres: Durant l'any 2025, els comptes de la Vocalia han donat un resultat positiu, podent per tercer any consecutiu, mantenir les quotes dels nostres associats al mateix preu que els passat any malgrat que els preus de les assegurances i les empreses funeràries han pujat un 3 %.

Les dades més significatives de les despeses durant el passat any a l'Associació han estat:

- Festa Major del barri 16700 €
- Ajuda als sense sostre de 500 €

- Revista de Ca n'Oriac, 3 números publicats 6477 €

- Assegurances de les activitats realitzades, 456 €

- Despeses ocasionades pels rebuts impagats, més de 4000 €

- Hem rebut subvencions per un import de 7.632,52 euros.

Apertura del compte de l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac : 39.400 euros

Saldo a final d'any: 18.770 euros.

Decessos: Aquest any 2025 hi ha hagut 119 defuncions. La vocalia de decessos ha modificat la Normativa per la qual ens anàvem règim fins a finals de 2025.

Articles modificats de l'antiga normativa i que s'han aprovat per unanimitat por la totalitat dels associats presents a l'Assemblea:

Son els article 4,5, 7 que explicaran en el escrito de la vocalía de decessos, de la revista.

RENOVACIÓ DE LA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CA N'ORIANCO:

La taula va demanar a l'Assemblea si hi havia voluntaris per renovar l'actual Junta. No s'hi va presentar ningú. Dons durant el 2026 i 27 continuaran els mateixos membres dirigint la Junta.

Prec i preguntes: La Senyora Mari pregunta sobre l'excursió del dia del soci.

Senyora Mercedes: En cas d'una defunció, a on ens hem d'adreçar:

1.- Poden adreçar-se personalment o telefonant a la Funerària Torra.

Telèfon: 93 727 74 00

2.- També poden telefonar a la vocalia i gravar la informació al contestador telefònic que per aquest efecte s'ha posat.. Telèfon Vocalia: 93 724 31 63

Han d'adreçar-se truquin foneria Torres, també tenim un contestador a la vocalia de decessos .telèfon 93 724 31 63.

L'Assemblea finalitza a les 19 hores del dia 10 de gener de 2026.

*PRESIDENTA AVV CA N'ORIANCO
MARIA DOLORES CEBREIRO CRESPO*

*SECRETÀRIA AVV CA N'ORIANCO
PALMIRA GABERNET I PICOLO*

¡APRENDE Y DISFRUTA CON EL NUEVO CURSO DE INFORMÁTICA EN CA N'ORIANC!

¿Te gustaría sentirte más seguro usando el ordenador, el móvil o Internet?

¿Quieres aprender a comunicarte mejor, hacer gestiones online o descubrir cómo la inteligencia artificial puede ayudarte en tu día a día? ¡Este curso es para ti!

¿Qué aprenderás en el curso?

El programa está diseñado para personas adultas y mayores, adaptándose a todos los niveles, y se divide en módulos prácticos y amenos:

- **Repaso de lo básico:** Refuerza el uso del ratón, teclado, manejo de archivos y carpetas, y aprende atajos que te facilitarán la vida digital.

- **Internet con confianza:** Descubre cómo buscar información útil, utilizar mapas online, comprar de forma segura y gestionar trámites con la administración pública.

- **Comunicación digital avanzada:** Aprende a hacer video llamadas, enviar fotos y vídeos, participar en grupos de WhatsApp y Facebook, y adéntrate en foros y comunidades digitales.

- **Ofimática práctica:** Mejora tus habilidades en Word, Excel y PowerPoint, creando documentos, listas, presupuestos y presentaciones útiles para tu día a día.

- **Seguridad digital para mayores:** Identifica fraudes online, crea contraseñas seguras, haz copias de seguridad y navega por redes sociales con tranquilidad.

- **Automatización sencilla:** Descubre atajos y configuraciones útiles, sincroniza tu móvil con el ordenador y conoce apps prácticas para salud, banco o viajes.

- **Inteligencia Artificial y ChatGPT:** Entiende qué es la IA, cómo usar ChatGPT para redactar correos, buscar información, planificar actividades o practicar idiomas, y aprende a hacer preguntas claras y seguras.

- **Talleres y proyectos prácticos:** Pon en práctica lo aprendido creando documentos,

álbumes digitales, presupuestos familiares y ejercicios guiados con ChatGPT.

- **Aprende a manejar tu móvil (Android):** Maneja tu teléfono como si fuera un ordenador, aprende Seguridad, búsquedas de información, actualizaciones, antivirus, gestionar aplicaciones, y mucho más.

- **Proyecto final y aprendizaje continuo:** Elabora un trabajo práctico, expón tus avances y recibe consejos para seguir aprendiendo y mantenerte actualizado.

¿Por qué apuntarte?

- **Clases cercanas y personalizadas:** El ambiente es amigable y el ritmo se adapta a cada participante.

- **Aprendizaje útil y actual:** Todo lo que aprendas te servirá para tu vida diaria, desde gestionar tus fotos hasta hacer trámites online o protegerte de fraudes.

- **Apoyo continuo:** No importa tu nivel, recibirás ayuda en todo momento y podrás resolver tus dudas en grupo.

- **Novedades tecnológicas:** Descubre cómo la inteligencia artificial puede facilitarte tareas cotidianas y mantenerte al día en el mundo digital.

¡Ven y participa!

Las clases se imparten en la Agrupación de Vecinos de Ca n'Oriac. No necesitas conocimientos previos, solo ganas de aprender y compartir. ¡Anímate, trae a un amigo o familiar y da el paso hacia la confianza digital!

Para más información e inscripciones, acércate a la sede de la agrupación o consulta nuestros canales habituales.

DAVID CASAS I ESCUAIN (INGENIERO INDUSTRIAL)
SABADELL, FEBRERO DE 2026

"L'EXTRAORDINÀRIA VIDA D'UN GOS A LES ÚLTIMES"

Durant la primera setmana del Febrer cultural ens va visitar l'escriptor Joan Berlanga per presentar el seu llibre: "L'extraordinària vida d'un gos a les últimes".

L'autor és de Sabadell, treballa com a professor de ciències socials en un institut i entre 2015 i 2019 va ser regidor d'educació i sostenibilitat de la nostra ciutat.

Amb la novel·la "L'extraordinària vida d'un gos a les últimes", que va obtenir el 62è premi literari Josep Mª Folch i Torres per a infants i joves, però pel seu contingut s'ha convertit en un llibre d'interès per a xiquets i adults. A continuació, us expliquem com va anar la seva presentació i com és el seu llibre.

En Joan va trigar dos anys a escriure aquest llibre i el va publicar l'editorial Galera, amb unes il·lustracions molt boniques. Joan Berlanga no ha tingut mai un gosset, fins avui dia que en té un de molt estimat que es diu PARRAC. A la presentació del seu llibre a la nostra Associació el passat 6 de febrer, em va confessar que en un primer moment, el gosset es deia "PITRAFA". És un gos de color marró, sense pedigrí i va ser adoptat en una gossera per l'Anna, per fer-li un regal al seu fill Pol de 4 anys, que es trobava molt trist perquè feia poc s'havia

mort el seu pare.

En Berlanga utilitza al PARRAC per explicar la vida i successos que li passen a la família formada per l'Anna, en Pol i la iaia d'aquest, la Marta.

Explica les escapades que fa al bosc amb la gosseta veïna, aquells dies en què ell també acompanyava el nen a l'escola i tot allò que acaba configurant la seva vida, li serveix a l'autor per posar el focus en l'esplendor de les coses menudes del dia a dia que acaben sent l'essència de les nostres vides.

Al llarg del llibre, l'autor fa algunes reflexions, com, per exemple, les següents:

"El vent em treu de polleguera, arriba sense avisar, va a la seva i ho remou tot. A vegades em sento com si estigués atrapat en una gàbia d'or, i envejo els ocells que volen per damunt del meu cap al seu aire, amb plena llibertat. Pot ser ells també m'envegen a mi en veure'm tan ben cuidat".

"Amb la iaia Marta; gairebé mai res és normal; sempre passen coses i a vegades de l'alçada d'un campanar: com donar-me coses dolces, pastissos... Seguim caminant i de sobte, el crit de la iaia em sorprèn, merda! acabo de trepitjar una caca de gos; tant costa de recollir-les! crida al cel".

El llibre també parla del final de la vida, i el gos fa reflexions com aquesta:

"Viure així no és viure.. La Rita m'acaricia el pit durant uns instants i seguidament em punxa la injecció amb delicadesa com no m'ha punxat mai ningú abans; ella surt i em quedo estirat al damunt de la llitera de panxa a terra, amb el Pol a un costat i l'Anna a l'altre; i em cauen unes gotes calentes i grosses al damunt que m'ajuden a entendre el que realment està passant."

Si voleu saber moltes coses més sobre aquest llibre, caldrà que comprin el llibre del Parrac: a mi m'ha encantat el contingut, l'enquadernació, els dibuixos de Karina Cocq, el tamany de la lletra i les aventures d'aquest gosset, "el Parrac".

PALMIRA GABERNET PICOLO SABADELL,
FEBRER DE 2026

FEBRER CULTURAL DE L'ANY 2026
DIVENDRES 6 DE FEBRER | 18:00 hores

Presentació del llibre: "L'extraordinària vida d'un gos a les últimes" de l'escriptor Joan Berlanga.

Premi Folch i Torres 2024.
Lectura recomanada per a xiquets i adults.

Lloc: Taller 4, primer pis, centre Cívic de Ca n'Oriac.

ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONALS I AMICS DEL TÈXTEL DE SABADELL

Per l'interès que té per a la història de Sabadell i particularment al nostre barri, a petició de Joaquim Clusa i Oriach, persona coneguda i valorada al nord de la ciutat, pel seu compromís social i coautor del llibre Sabadell (1966-1978) El barri de Can'Oriac i la Revista Can Oriach. En memòria de Joan Gómez, publiquem la carta datada a l'octubre de 2022, adreçada a la nostra entitat per part de l'Associació de professionals i amics del Tèxtil de Sabadell, que fan tot el que està a la mà perquè la ciutat disposi d'un museu tèxtil, i també ho fem, com a aportació a la memòria històrica de la nostra ciutat.

La redacció

ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONALS

I AMICS DEL TÈXTEL DE SABADELL

www.PROAMTEX.CAT

Sabadell, octubre 2022

AGRUPACIÓ DE VEÏNS DE CA N' ORIACH

Sr. Antonio Fernández, coordinador del Butlletí de l'Agrupació

Benvolguts:

Hem tingut el plaer de conèixer, de la mà de Joaquim Clusa, el llibre "Sabadell (1966-1978). El Barri de Ca n' Oriach i la Revista de Ca n' Oriach. En memòria de Joan Gómez".

La sorpresa ha sigut doble, en el sentit històric de la vida de Ca n' Oriach i la de Sabadell d'aquella època. Pensem que aquest llibre és de molt interès, tant en el sentit demogràfic com social i polític d'aquells anys.

Estem en la fase de passar-nos el llibre d'uns als altres de la Junta de la nostra Associació Tèxtil i segur que cada un hi tindrà moltes coses a dir. Si fos el cas, ja els faríem arribar els comentaris. De la nostra primera lectura destacaríem:

- El gran esforç (també econòmic personal) i la il·lusió que va representar per Carles Ortiz (primer director de la Revista de Ca n' Oriach), Joaquim Clusa (amic personal de Joan Gómez i Eduard Fornés (professional de l'editorial).

- La gran personalitat de Joan Gómez, com a inspirador en l'aventura de construir la Revista, com a empresa del barri on ell vivia. Era nascut a Lleida, fill d'immigrants, molt intel·ligent i ple d'inquietuds. La seva joventut va estar vinculada a la JOC i a l'excursionisme.

Al Institut Ferran Casablanques, ell formava part de la barreja de catalans autòctons i "nous catalans". Va estudiar enginyer tècnic i després Econòmiques fins que, quan estava al segon curs de la carrera (1971), va patir un accident mortal, als 25 anys. Va ser un apassionat de les controvèrsies i adelerat de justícia i de la solidaritat; vehement contra l'apatia.

En els últims articles que Joan Gómez va escriure a la Revista Ca n' Oriach, mostra el Sabadell del franquisme, la formació dels barris perifèrics i la "etnificació de la classe obrera".

- En aquest final del franquisme i a l'inici de l'efervescència política i cultural que animaria la transició, Joan Gómez va fer un retrat dels medis benestants i conservadors locals i entra de ple en la crisi i les reconversions industrials que aviat van ser

contundents, sovint dramàtiques.

- El seu retrat de la família sabadellenca o empresa familiar, té el punt àcid de la visió de la població immigrada convertida en classe obrera, que ell anomena "l'home del sud" i que "hauria d'estar content perquè a la seva terra no podia seguir vivint" (diu que deien els sabadellencs), cosa certa de totes-totes, (afegiríem nosaltres) doncs allà no hi existia capital ni teixit empresarial.

El xoc cultural tan intens i ràpid entre aquestes dues poblacions segur que produeix, en la visió descrita per Gómez, un contrast amb el món català; un contrast, pensem, que s'hauria reproduït en altres capitals espanyoles o europees pel sol fet de la seva entrada en el capitalisme, i amb la coincidència històrica amb la revolució socialista.

Diguem que, hores d'ara, als "vells" que la vam viure a Sabadell (tot i havent-la sovint recolzat), ens dol que se'n identifiqui el blanc empresarial de la plus vàlua amb el blanc "català". És una simplificació..., ja que les fàbriques estaven plenes de dones catalanes que treballaven als telers des d'altres hores de la matinada i amb les criatures a casa (la classe obrera no era només la immigrada).

Quan Joan Gómez descriu l'espectacle de la misèria amb les imatges dels infrahabitats (sense higiene, sense aigua, amb llums de carburo...etc.) la manca d'equipaments..., pels que en tenim un record viscut, encara ens impressiona.

- L'Església i els "apòstols socials"

És un aire fresc el que aporten Eduard

Fornés (de l'equip sacerdotal de la parròquia del Sagrat Cor de Ca n' Oriach) i les Assistentes Socials dels Barris (R. Bona, T. Cirera, C. Crous i C. Valls).

Impressiona sobretot el sacerdot que s'hi va trobar en la seva condició "d'assistent de les ànimes" i va acabar essent assistent de supervivència "de les persones senceres", a dintre de les presons incloses, com ell mateix hi va viure.

Les Assistentes Socials (acabades d'estrenar com a professió) van dedicar-s'hi amb cos i ànima, exprimint la reticència dels alcaldes post franquistes o simplement desbordats per la manca de mitjans.

Bé, finalment volem agrair la publicació d'aquest llibre a l'Agrupació de Veïns de Ca n' Oriach, la seva llarga feina (iniciada cap al 1949 i legalitzada al 1962), personalitzant-ho en la figura d'Antonio Fernández, coordinador del Butlletí i també a Joaquim Clusa, coautor del llibre i impulsor de la demanda a favor nostre.

Entre els dos ens han proporcionat "un llibre-relíquia", ara ja esgotat

MOLTES GRÀCIES EN NOM DELS MEMBRES DE LA NOSTRA ASSOCIACIÓ i, per extensió, en nom de la Ciutat de Sabadell, beneficiària de la vostra història.

*PRESIDENT D'HONOR: MANEL BORRELL
PRESIDENT: ALBERT PUIGDELLÍVOL (ALBERT.
PUIGDELLIVOL@GMAIL.COM)
VICEPRESIDENT: MARTÍ PICHER
TRESORER: JOSEP ARMESTO
SECRETÀRIA: PILAR RUBIO*

L'EXTREMA DRETA AL CARRER

Des de fa mes o menys un any veiem que han sorgit grups de xats on es difonen queixes per conflictes de convivència i on les persones que els administren llancen proclames contra tots (administracions, entitats veïnals, etc.), amb un to apocalíptic i messiànic a la vegada.

Les preocupacions recollides són certes,

sobre neteja, soroll, robatoris, llistes d'espera ... i les exageren fins que sembla la fi del barri. Acusen col·lectius sencers (que sovint no poden defensar-se) de ser els culpables dels problemes i ho barregen amb altres mancances socials.

Qualsevol reivindicació els serveix per atraure públic als seus canals. Poden aprofitar un parc en mal estat, amb soroll, cagades dels gossos, etc. No desaprofiten res, i no triguen a afegir notícies relacionades amb la inseguretat, i no cal que siguin fets del mateix barri, qualsevol notícia escabrosa

els fa servei. Sempre acaben assenyalant culpables que, en realitat són víctimes del mal funcionament del sistema: col·lectius de persones migrants, sense llar. No demanen solucions als polítics, solament volen solucions policials o dràstiques. No parlen de les causes del problema, sinó dels símptomes. No parlen del interès empresarials immobiliaris o sanitaris. No protesten pels preus de l'habitatge que deixen milers de persones sense sostre. No parlen de l'Administració, que permet que cada any centenars de joves migrants sense papers no puguin treballar ni llogar un pis. No es queixen de les retallades en sanitat. Menteixen sobre quines persones reben

ajudes. No donen dades estadístiques oficials, es basen en rumors.

Aquest grups i els seus seguidors, els serà molt fàcil fer propaganda de partits d'extrema dreta. Ja hauran fet la feina de difondre mentides i odi.

Si les entitats socials no es preocupen d'aquest fenomen, i fan difusió de les mentides que escampen, patirem una regressió important dels drets de la ciutadania i de la cohesió social.

No cal creure els rumors, cal contrastar i fer crítica de les proclames, de les notícies, que troben per les xarxes, no tot es veritat.

EULÀLIA CORRAL

LA SALUT ES CONSTRUEIX AL BARRI: EL CAP DE CA N'ORIANC AMB LA COMUNITAT

Des del CAP de Ca n'Oriac fomentem la idea que la salut és molt més que l'absència de malaltia: és benestar físic, mental, emocional i social. Volem estar més a prop del barri i de la seva gent, perquè creiem que, si unim esforços, podem crear una gran xarxa de sinergies que ens ajudi a millorar la salut comunitària i oferir una atenció més propera i de qualitat. Per aquest motiu, estem treballant per reforçar el vincle amb el barri i amb les persones que hi viuen.

Des del 2025 també hem posat en marxa la **Taula de Salut del districte 3 (Ca n'Oriac i Nord) un espai de trobada amb els diferents actius en salut del barri**. Però, **què és un actiu de salut?** Un actiu és qualsevol recurs que genera salut i benestar a les persones o als grups d'una comunitat: poden ser persones, entorns, equipaments o activitats comunitàries.

Aquesta Taula de Salut és una iniciativa conjunta del CAP de Ca n'Oriac, el CAP Nord i el servei d'Intervenció Comunitària de l'Ajuntament de Sabadell **però hi participem molts altres actius del barri** (associacions de veïns, els CAPs, la biblioteca, Centre Cívic, ajuntament, farmàcies i altres entitats del barri). Es preveuen **reunions trimestrals** per treballar de manera col·laborativa amb el barri. A les primeres sessions es van revisar els principals diagnòstics de salut de Ca n'Oriac (Diagnòstic Salut Gencat 2022) i vam reflexionar sobre quines eren les

causes.

Aquest anys s'ha prioritzat com a diagnòstic principal **l'ansietat**, una problemàtica molt present al nostre entorn. Per això, les properes activitats comunitàries aniran especialment orientades a treballar aquest tema de manera col·lectiva.

Volem fer créixer aquest projecte amb la participació del veïnat. Estem intentant **buscar gent**:

- Que tingui idees de recursos o d'activitats (existents o noves) dirigides a millorar l'ansietat del barri.

- Que vulgui participar en un grup per pensar què podem fer per l'ansietat del barri.

Si creus que et pot interessar, pots contactar amb nosaltres a través del correu:comunitariacanoriac.ics@gencat.cat **Per últim us volem presentar el** projecte de Convivència, Diversitat i Enfortiment Social (CODIS) dissenyat pels barris del nord de la ciutat. Desde aquest QR podreu accedir a totes les activitats que ofereixen al barri:

Seguim treballant en comunitat per donar salut al barri!

SEGUNDA OPORTUNIDAD

Hoy es un gran día para contarles lo bueno que es vivir dando una segunda oportunidad.

Se trata de la ropa, de las prendas de vestir.

Desde hace más de 6 meses estoy trabajando en una gran empresa que se dedica a darle una segunda oportunidad a las prendas de vestir y ofrecerle al público una prenda que, "quieres comprar". Este hecho no solo me ayudó a valorar lo que tengo en mi armario, sino que también me propició a gastar mucho menos por una prenda de vestir que llene todas mis expectativas a un precio súper económico. Me siento feliz por el ahorro que supone y por mejorar mi economía, ha sido un impacto relevante en mis finanzas. Gasto lo justo, controlo mejor lo que necesito y soy muy feliz por ello.

Todo ello gracias a este gran proyecto impulsado por "Moda re-. Un proyecto eco-social de Cáritas, dedicado a la gestión de ropa usada. Gracias a ellos, hoy puedo decirles que vale la pena, comprar dándole segunda oportunidad a las prendas de vestir.

Existe otro gran momento que disfruto mucho por todo lo aprendido o por lo que continúo aprendiendo en este mundo de "segunda oportunidad" es darle o devolverles el valor a las prendas de vestir "VINTAGE", quiere decir que la prenda de vestir tiene más de 20 a 100 años de antigüedad. Es otro mundo, un mundo de prendas de vestir muy interesante "VINTAGE" tiene

motivos suficientes para amarlo, son unas telas maravillosas al tacto, la prenda tiene un encanto especial. Los botones, la misma etiqueta..., habla de una historia de un pasado evoca una época imborrable, son telas con diseños que admiras desde el momento que las ves, calidad y belleza..., no es "vieja", es un pasado que tiene voz hoy y que reclama tener una segunda oportunidad.

Por otro lado, pienso también en el beneficio económico y en el ambiental. Con estos proyectos de segunda oportunidad la fabricación excesiva disminuye como el problema del tratamiento de residuos, bajarían los tiraderos de prendas de vestir que van a parar a vertederos, ríos y mares.

Promover la reutilización de las prendas ahorra recursos naturales y reducen la contaminación ambiental. ¡Si tomamos conciencia de ello, nuestro planeta lo agradecerá y podemos decir que estamos aportando un granito de arena por un planeta mejor!

Si quieres dar segundas oportunidades a las personas, a la ropa y al planeta...

Gracias por leer este escrito, sólo soy una voz que solo quiere ayudaros a dar una "segunda oportunidad"...

No pretenguis canviar el món, però en tros que et correspon..., marca la diferencia...

No t'estic dient que sigui fàcil. T'estic dient que valdrà la pena.

NB.

NORMAS DE LA VOCALÍA DE DECESOS DE LA AVV CA N'ORAC

Después de cuatro años de estar en vigor la normativa que gestiona la vocalía de decesos de la Asociación de Vecinos de Ca n'Oriac, exponemos en este artículo, todos los artículos actualizados y aprobados en la Asamblea General de Socios del 10 de enero de 2026:

Artículo 4.- BAJA VOLUNTARIA DE LOS SOCIOS

Cualquier socio podrá causar baja en la Vocalía por renuncia voluntaria mediante solicitud presentada por escrito a la Junta Directiva, manifestando si sólo causa baja en la Vocalía o también renuncia a su condición de socio de la Asociación de Vecinos.

Si no manifestase nada al respecto, se entenderá que solicita la baja como socio de la Asociación y de la Vocalía.

Si una persona fue dada de baja de la Vocalía en una época determinada por el titular de la Ficha y en el momento presente manifestase el interés de darse de alta como titular de una Ficha nueva, estará sujeta a las mismas condiciones que cualquier otra persona que se dé de alta por primera vez.

La admisión de la baja voluntaria corresponde a la Junta Directiva de la Vocalía, que dará cuenta a la Junta Directiva de la Asociación.

Artículo 5.- BAJA DE LA TOTALIDAD DE LOS MIEMBROS DE LA FICHA POR IMPAGO DE LA CUOTA.

Impagada una cuota, ordinaria y/o extraordinaria, la Junta Directiva remitirá al asociado una primera reclamación por correo ordinario reclamando la cantidad adeudada. El socio deberá abonar, además de la cuota adeudada, la penalización que, para estos supuestos nos aplica la entidad bancaria.

En caso de impago de la cuota reclamada, cuota ordinaria y/o extraordinaria, la Junta Directiva suspenderá de derechos al socio y a todos los beneficiarios de la Ficha. Esta baja forzosa se llevará a cabo antes de la facturación del siguiente recibo de cuota.

Desde el momento en que se acuerde la suspensión de derechos por la Junta Directiva de la Vocalía, **no se atenderán los gastos derivados del fallecimiento del socio y los beneficiarios incluidos en su ficha.**

Cuando se proceda a dar de baja la ficha por impago de la cuota, se informará al titular de ésta mediante correo postal certificado.

Artículo 7.- POSTERIOR REINGRESO DEL SOCIO DADO DE BAJA

Si el socio dado de baja de manera forzosa solicitase posteriormente su ingreso de nuevo en la Vocalía, se observarán las siguientes pautas:

1. Deberá abonar la **deuda que contrajo con la Vocalía, del trimestre impagado.**

2.- Si el socio dado de baja forzosa quiere volver a darse de alta en la Vocalía y tiene entre 55 y 64 años, se le aplicarían las condiciones de ingreso incluidas en el apartado **"EXCEPCIONES A ESTA NORMA DE INGRESO", del artículo 1 de esta normativa.**

3.- En cualquiera de los dos casos, se aplicará un periodo de carencia de 30 días, tal como se indica en el artículo 12 de la presente normativa.

Artículo 13.- DEFUNCIONES

En caso de fallecimiento de un asociado, es necesario ponerse en contacto con la FUNERARIA TORRA S.A., Ronda Oriente, 71 (08203) Sabadell, teléfono 93 727 74 00 presentando la póliza de la Vocalía y el carné de identidad del finado. En el caso de cambiar la concesión del servicio funerario, se dirigirá a la entidad que preste dicho servicio en Sabadell.

En el supuesto de asociados con residencia habitual fuera de Sabadell, los familiares gestionarán directamente el expediente de defunción ante la funeraria escogida en aquella población. No obstante, para establecer el límite de cobertura, dicha

funeraria deberá contactar con esta Vocalía, y en caso de no poder hacerlo, dejarán un mensaje de voz en el contestador que para este fin dispone la Vocalía. En cualquier caso, la factura se emitirá a nombre de la Vocalía y ésta realizará el pago directamente a la funeraria que haya realizado el servicio.

La funeraria no atenderá por cuenta de la Asociación de Vecinos el fallecimiento de un asociado, si no está al día en el pago de la cuota.

El servicio funerario prestado por esta Vocalía será el que haya aprobado la Asamblea General a propuesta de la Junta Directiva, y que figura en el anexo de esta normativa.

El marmolista que deba realizar la lápida de cualquier difunto de Sabadell será el designado por esta Vocalía y el precio será el estipulado.

Si el difunto es atendido por cualquier funeraria de fuera de Sabadell, el marmolista será el que la funeraria o los familiares del difunto decidan, pero el coste de la lápida no podrá exceder al ofrecido en Sabadell.

Cada Ficha tendrá derecho a sólo un nicho. La adjudicación del titular del nicho será el que decida la familia.

Si la sepultura del asociado no tuviese una antigüedad, como mínimo de dos años, la Vocalía se hará cargo de los gastos de alquiler por cinco años de un nuevo nicho. Una vez pasado los cinco años, el traslado del difunto a la sepultura de su propiedad, correrá a cargo de la familia.

Según la normativa municipal, no se entregará nicho nuevo al difunto que sea propietario de un nicho, aunque éste no haya sido pagado por la vocalía. El difunto deberá ser enterrado en el nicho en que conste como propietario.

Si el socio dispusiera de una sepultura de la que pudiese utilizar de acuerdo a la norma municipal vigente, la Vocalía no abonará los gastos de un nuevo nicho.

No se abonarán los gastos de entierro y funeral si éstos hubieran sido ya abonados por una compañía aseguradora.

En caso de no haber beneficiarios o si éste fuese menor de edad, la concesión se otorgará a la persona que es responsable

del finado ante la funeraria correspondiente.

Si algún asociado o beneficiario deseara ser inhumado fuera de Sabadell, la Vocalía únicamente abonará como máximo el precio que para este servicio está estipulado en la presente normativa y que supone el coste medio por difunto en nuestra localidad.

Cuando acabe la concesión del nicho entregado a los beneficiarios de una ficha (actualmente es de 30 años), correrá a cargo de la familia la renovación de la nueva concesión.

Si la familia del difunto/a optase por un servicio funerario o lápida de coste superior al prestado por esta Vocalía, la diferencia económica entre el servicio que presta y aquél por el que finalmente opte la familia correrá a cargo de ella.

Estará cubierto el traslado del finado desde toda España hasta el lugar de residencia del fallecido.

Se considera a todos los efectos como residencia del finado, la población o ciudad que conste en la base de datos de esta Vocalía. El traslado a otra ciudad distinta será por cuenta y cargo de los familiares.

Sí estarán incluidos los gastos de traslado del difunto desde las Islas Canarias o Baleares hasta la península.

No estarán incluidos los gastos de repatriación del cadáver procedente de un país extranjero hasta la frontera española. La factura justificativa de los gastos de entierro y funeral del asociado o beneficiario, deberán emitirse a nombre de la Asociación de Vecinos, y deberán estar debidamente desglosada por conceptos. La factura será pagada a la funeraria por la familia del difunto y la Vocalía, la abonará a la familia.

Si un socio muere en un país extranjero y quiere ser enterrado en el mismo, la Vocalía pagará lo estipulado por la inhumación en nuestra ciudad. Si optase por ser enterrado en España, la Vocalía pagará el traslado desde la frontera española hasta la ciudad que conste en nuestra Base de Datos.

*JUNTA DE LA VOCALÍA DE DECESOS
SABADELL, 10 DE ENERO DE 2026*

RODALIES DE CATALUNYA, CERCANÍAS, RENFE, ADIF Y LOS USUARIOS

Conversación:

Félix) ¿Usted necesita de la línea R4 para ir a su trabajo?

Pedro) No, voy con coche.

Félix) Pues me han dicho que las salidas y los retornos hasta Sabadell se encuentran con retenciones. ¿Saldrá usted antes de su casa para llegar al trabajo puntual?

Pedro) Le han informado bien. Salgo antes de mi casa, pero la autopista se colapsa. Suelo llegar con el tiempo justo, a veces, fuera de mi horario. El regreso suele ser lo mismo e incluso peor.

Félix) ¿Usted qué opina sobre los usuarios del transporte público que no han podido llegar a su trabajo, han entrado fuera de su hora de inicio en su centro de trabajo y no disponen de medio alternativo al ferrocarril?

Pedro) ¿Y usted qué piensa? Usted no hace más que preguntar.

Félix) Yo pienso que los ferrocarriles son un transporte público, algo fundamental para mover a la población desde sus lugares de residencia a sus puestos de trabajo de forma segura, a un coste razonable y que deben ser puntuales. Son un pilar fundamental de este mundo en el que vivimos y convivimos, sin él, las cosas serían muy diferentes.

Pedro) Lo que no llego a comprender son las noticias de prensa, radio, TV o internet, señalan que esas empresas no han invertido en mantenimiento durante muchos años, recursos que se disponía. Algo curioso, se dispone de recursos, pero no se ejecutan. ¿Los gestores públicos, cargos de Renfe,

Adif, Generalitat y otros, usted cree que viajan en Rodalies?

Félix) No lo sé, no he visto a ninguno de ellos cuando viajo en Rodalies hasta Barcelona o en otras líneas de cercanías, tampoco los conozco.

Pedro) Algunas personas pensamos que se han destinado la mayoría de los recursos destinados al ferrocarril a la Alta Velocidad. Fue una apuesta de Gobierno. Se olvidó a la mayoría. La Mayoría que viaja en Rodalies o en regionales.

Félix) No creo que nuestros gobernantes, tengan una visión general de la necesidad de una política de Estado en materia de ferrocarriles, no sé, soy escéptico sobre ello. No la hay en materia de vivienda pública, enseñanza, sanidad. Lo público, el bien común se desplaza a lo personal y particular.

Pedro) ¡Ande, no se preocupe; Renfe no cobra los viajes, y puede usted viajar sin coste.

Félix) ¿Viajar? Pero si los trenes se detienen, no funcionan y cada día se pone al descubierto nuevas y nuevas incidencias, algunas muy serias, en materia de seguridad. La seguridad es una característica del transporte ferroviario. El transporte ferroviario es el medio más seguro de transporte, el más eficaz y rentable, pero se debe de cuidar, mantener, conservar y destinar los recursos necesarios y, por supuesto ejecutar las partidas destinadas a ello.

Pedro) Bueno, le dejo que he quedado con unos amigos para jugar una partida de dominó en el bar.

Félix) Que vaya bien y paciencia mucha paciencia. Me han dicho que los trabajadores ferroviarios van a hacer una huelga general en toda España del 9 al 11 de febrero de este año 2026 y el sábado 7 de febrero hay una manifestación en Barcelona para que todo este desaguisado se vaya solucionando.

ALFONSO PERDIGUER BLASCO,
VECINO DE CA N'ORAC

5 DE FEBRERO DEL AÑO 2026.

SOMOS LA VOCALÍA DE DECESOS DE LA A.V.V. DE CA N'ORIAC

Hace más de 30 años que las vocalías funcionamos en Sabadell y comarca. Somos personas que confiamos en este servicio prestado por la Asociación de Vecinos.

Personas de 55 a 65 años consultar en nuestra vocalía

Font Canaleta, 61 08207 Sabadell
Tel. 93 724 31 63
e-mail: grupodecesos@avcanoriac.es

Nuestro horario:
Martes y Jueves
10h a 12h y de 17h a 19h

Estan son las tablas que aplicamos al cobro de tramos por edad:

De 0	a	9 años	0,00€
De 10	a	40 años	3,10€
De 41	a	60 años	4,75€
Mayores de 61 años			7,00€

LA JUNTA

Presidenta: LOLI CEBREIRO CRESPO
Vicepresidenta: JUAN AYLLON CARRERAS
Secretaria: PALMIRA GABERNET i PICOLO
Tesorera: ELISABET TORRES MARTÍNEZ

Vocales

Urbanismo: JUAN AYLLON CARRERAS
ANTONIOMANRIQUEFERNÁNDEZ
JOSÉ TORRES DOMINGUEZ

Cultura: PALMIRA GABERNET I PICOLO
PEDRO LÓPEZ ABAD
AURORA EXPOSITO
JOSÉ CARBONELL

Sanidad: FÁTIMA ÁVILA
Mª CARMEN BARRIOPEDRO ALIQUE

Decesos: PURI CASTILLO
JOSEP CARBONELL LOPEZ
ANTONIOMANRIQUEFERNÁNDEZ
JUAN AYLLON CARRERAS
ANTONIA RÍOS GARCÍA
MANUEL ALONSO GARCÍA

Boletín: PEDRO LÓPEZ ABAD

Federación: LOLI CEBREIRO CRESPO

Comunicación: JAVIER CASADO
PALMIRA GABERNET I PICOLO
ELISABET TORRES MARTÍNEZ

Colaboradores en las vocalías

JUAN GUIL
PURI FONCUBIERTA
JAVIER CASADO

Redactores del Boletín

JOSEP CARBONELL LÓPEZ
PEDRO LÓPEZ ABAD
PALMIRA GABERNET i PICOLO
EULALIA CORRAL GARCÍA
ANTONIO FERNÁNDEZ PÉREZ

TELÉFONOS DE INTERÉS

A. TAXI SABADELL	93 727 48 48
AJUNTAMENT SABADELL	93 745 31 00
ALCOHÒLICS ANÒNIMS SABADELL	93 317 77 77
ALUVISA ENLLUMENAT PÚBLIC	670 255 562
AMBULÀNCIES	93 712 03 03
ATENCIÓ CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES	900 900 120
BIBLIOTECA DEL NORD	93 724 64 01
BOMBERS	112
BUTANO SABADELL SL	93 725 62 77
CAP CA N'ORAC	93 723 37 13
CAP SANT FELIX	93 712 29 59
CASSA AVERIES	900 878 583
CENTRE CÍVIC CA N'ORAC	93 723 14 95
CORREUS	93 725 17 90
EMERGÈNCIES MEDIQUES	112
ENDESA AVERIES	679 898 164
ENDESA AVERIES CATALUNYA	800 760 706
ENLLUMENAT PÚBLIC	93 711 94 61
FERROCARRILS GENERALITAT	012
FUNERÀRIA TORRA	902 930 085
GRUP DE DOL DE SABADELL	648 184 018
HOSPITAL TAULÍ	93 723 10 10
INFORMACIÓ CIUTADANA	010
JUTJAT DE GUARDIA SABADELL	93 745 42 09
JUTJATS SABADELL	93 693 26 50
MOSSOS D'ESQUADRA SABADELL	96 720 20 00
NATURGY SABADELL	96 124 89 25
OMIC (OFICINA INFORMACIÓ CONSUMIDOR)	93 745 31 68
POLICIA MUNICIPAL	93 745 32 61
PROTECCIÓ CIVIL SABADELL	637 876 995
RECOLLIDA MOBLES	900 222 234
SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LA DONA	93 724 61 67
SINDICATURA DE GREUGES DE SABADELL	93 726 42 11
TUS SABADELL	93 727 00 90
	93 710 79 51

AGRUPACIÓN DE VECINOS DE CA N'ORAC

Font Canaletes, 61 - 08207 Sabadell Teléfono 93 724 31 63

E-mail: avvcanoriac@canoriac.es

WEB: www.avvcanoriac.es

@Avvcanoriac

avvcanoriac

avv_canoriac